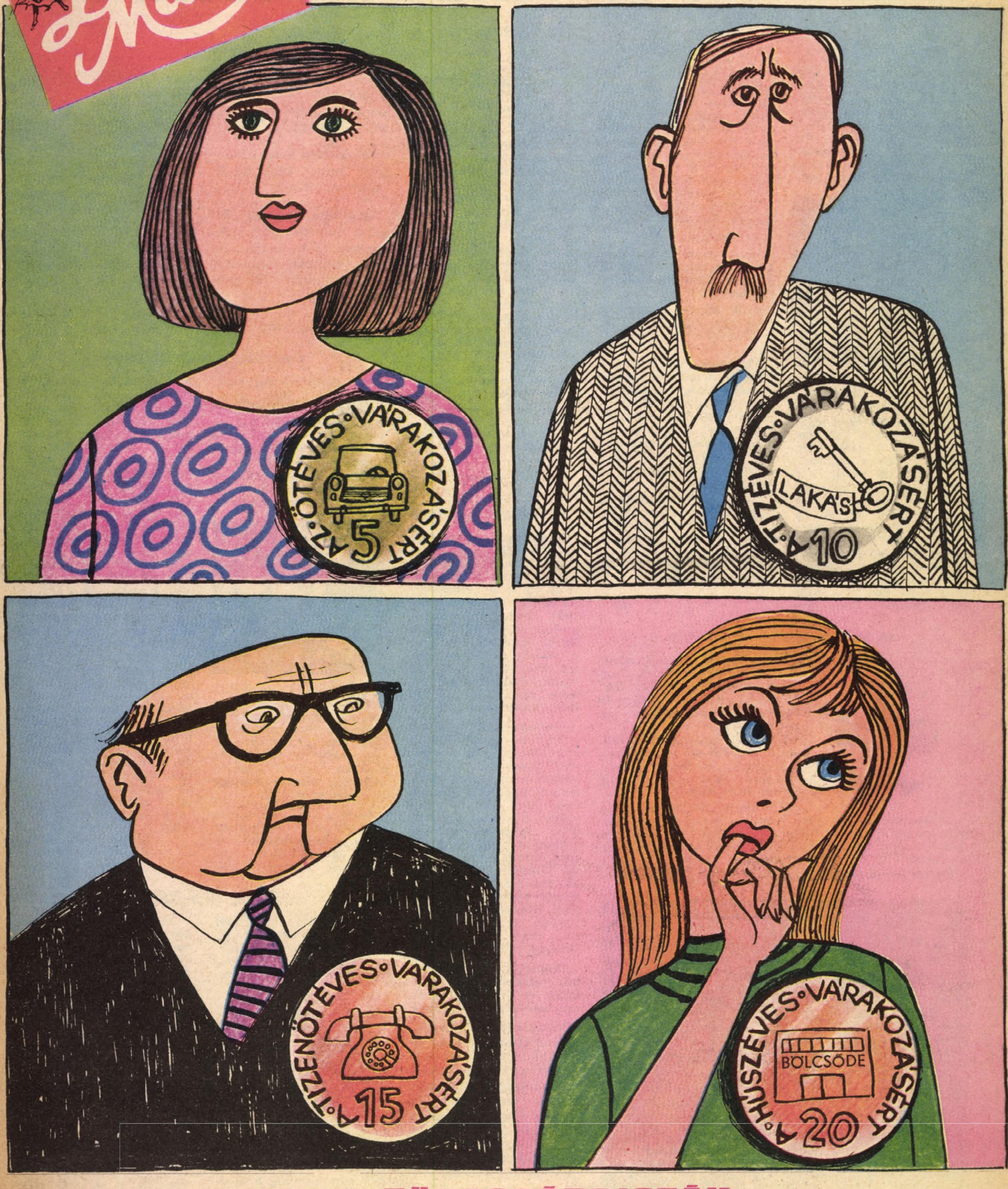
XXIX. ÉVFOLYAM, 41. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1973. OKTÓBER 11.

Ludas Matyi

PESTI TÖRZSGÁRDISTÁK

Várnai György rajza

KEDVES LUDAS!

MEGÁLLNI TILOS

Régi szabású, keskeny józsefvárosi utcácska a Gyulai Pál utca, amelyben szerkesztőségünk van. Közlekedése évek óta egyirányú volt. Ám nemrégiben, (igen helyesen,) lehetővé tették, hogy a Gyulai Pál utcának egy rövid szakaszán, a Stáhly utcától a Rákóczi útig, a Rókus kór-

ház előtti részen két irányban is mozoghatnak a kocsik. Ha tudnak.

A Bástya vendéglő felőli oldalon a Gyulai Pál utca sarkán ugyanis tábla jelzi, hogy „félárbócra ereszkedve", azaz két kerékkel a járdára felállva várakozhatnak a kocsik. Ám a kórház felőli oldalon, a Stáhly utca sarkán tábla tiltja a megállást. Nem túl sok eredménnyel. Mivel napjában többször is arra visz az utam, látom, hogy hány autó pihenget sokszor órák hosszat a tábla mögött. Néha három, néha négy, néha öt, sőt több is.

Igaz, hogy sok jó autó elfér kis helyen. De ennyi azért nem. Mert ha kétoldalt megáll a várakozó autók hadoszlopa, közöttük csak egy keskeny folyosó marad, amelyen legfeljebb egy autó tud átcsúszni, de kettő egymással szemben már semmiképp. Márpedig ez az útszakasz, mint mondottam, kétirányú volna.

Mit lehetne tenni?

Légi folyosót kiépíteni autók számára a Rákóczi út és a Stáhly utca között. Költséges.

Óriás darukkal átemelni a kocsikat a Stáhly utcából a Rákóczira. Nem praktikus.

Harmadik megoldás: a Rákóczi út felőli bejáratnál — kivételesen a másik oldalon is — jól láthatóan jelezni kell, hogy a kórház előtt megállni és várakozni tilos. És természetesen, sűrűn ellenőrizni kell, hogy az előírást betartják-e az autósok.

Talán ez mutatkozik a legjobbnak a három variáció közül. Praktikus, nem költséges (legfeljebb csak a szabálytalanul várakozó autók gazdáinak az), és egyedül célravezető.

(r)

ÉS MEGINT AZ 5-ÖS AUTÓBUSZ!

A Moszkva tér átrendezése után a BKV megváltoztatta az 5-ös autóbusz útvonalát.

Emiatt sokan (és joggal) háborogtak, viszont sokan (és okkal) elismerték, hogy a megreformált 5-ös legalább pontosan, gyorsan és kényelmesen szállítja az utasokat.

Eltelt két-három hónap, s a BKV-nak tudomására jutottak a fenti vélemények. Nem is késlekedett az intézkedéssel.

Ennek köszönhető, hogy az 5-ös ma épp oly ritkán, pontatlanul és zsúfoltan jár, mint a vonalváltozás előtt.

(—m —o)

A CÍMZETT VÁLASZOL ...

A Gül Baba türbével kapcsolatos cikkükre az alábbiakat közöljük:

A Budapesti Történeti Múzeum csak a műemlék türbét kezeli, sem jogunk, sem anyagi lehetőségünk nincs a Mecset utca 14. felőli lépcső megcsináltatásához. Értesüléseink szerint a Fővárosi Tanács és a II. kerületi IKV között vita folyik, hogy közterület lesz-e az említett terület, vagy az IKV kezelésébe kerül-e. A látogatók tájékoztatására irányító táblákat készíttettünk és elhelyezzük a megfelelő helyekre.

Dr. Horváth Miklós
főigazgató
Budapesti Történeti Múzeum

Cikkük nyomán a Szentendrei úti kemping előtt a hiányzó faoszlopot pótoltuk, az út közepére a lámpát visszaszereltük. A Monostori úton a hibás közvilágítási lámpákat kijavítottuk.

Börcsök Dezső
ig. h.
Budapesti Elektromos Művek

BÜFÉKENYÉR

Sokszor és sokat írtunk arról, hogy barna kenyér alig-alig kapható Budapesten.

Ez a panaszunk nem volt egészen jogos, ugyanis elég gyakran „el lehetett csípni" a barna kenyeret, csak éppen büfékenyérnek hívták és fél kilós veknikben került forgalomba, és az ára pontosan annyi volt, mint a fehér kenyéré.

Node, mi a barna kenyér rajongói — hogy eredeti kifejezéssel éljek — „ezt szerettük, mert ez volt".

Mondom, ez volt. Sajnos azonban most már ez sincs, azaz van büfékenyér, de (legalábbis Budán két-három hónapja) se nem barna, se nem kenyér, hanem valami születlen tésztaféleség.

Kinek az újítása ez a születlenség?

S. L.

KISMÉRETŰ GÓLIÁT

Intézetünk konyhájába nagyon kellene egy új mosogató. Ennek érdekében már csaknem két éve levelezgetünk a Szerelvényértékesítő Vállalattal. Nagyon boldogok voltunk, amikor ez év januárjában levelet kaptunk, amelyben a vállalat kötelezte magát, hogy április 15-ig leszállít intézményünk részére egy 2/2-es „Kisméretű Góliát" mosogatót.

Ám elmúlt a tavasz és a nyár is, de még mindig nem érkezett meg a várva várt mosogató. Levélben reklamáltunk, mire szeptember 10-én közölték velünk, hogy nem áll módjukban eleget tenni a szállítási kötelezettségeiknek. Néhány nap múlva elmentünk személyesen a vállalat Gubacsi úti telepére. Nagyon kimért hangon közölték velünk, hogy külföldi megrendelés, kapacitáshiány és egyéb hasonló okok miatt mosogató nem lesz, ne is számítsunk rá.

Próbáltuk más forrásból beszerezni, de lehetetlen, ez a vállalat egyeduralkodó ezen a területen.

Valahányszor egészségügyi ellenőrzés van az intézetünkben, mindig bejegyzik az ellenőrző könyvünkbe, hogy a mosogatók állapota tarthatatlan. De honnan vegyünk másikat? Ha valaki segíteni tudna ez ügyben nekünk, nagyon megköszönnénk, száz idős lakónk nevében!

Kómár Lajosné
intézetvezető
Szoc. Otthon, Vámosmikola

Az olvasó megkérdezi...

... mikorra javítják meg a húsvétkor elromlott liftet a VIII., Kerepesi út 1. sz. épületben?

... miért nem lehet körömlakk lemosót kapni az illatszerboltokban?

... hol lehet szerezni „Riga 4" mopedhez első lánckereket? (Aki tudja, írja meg: Gyarmati János Homokszentgyörgy, Táncsics u. 9. címre.)

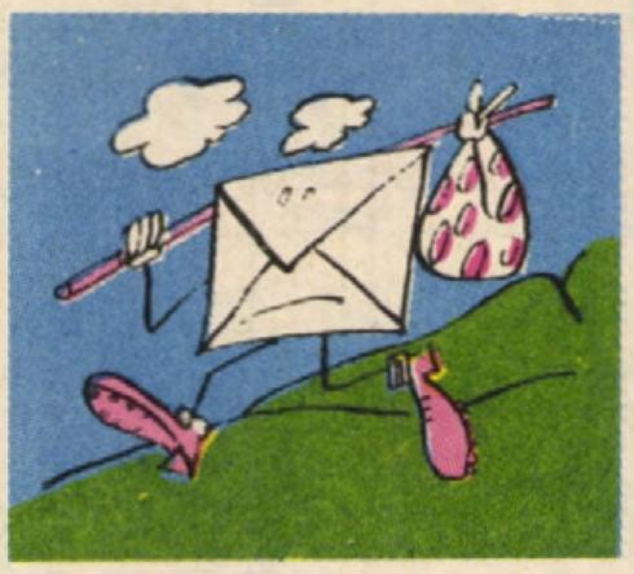
... miért olyan rossz a magyar gyártmányú légyfogók minősége?

... miért nem teremt rendet a XVIII. kerületi tanács a tulajdonában levő telken, a Hengersor utca és a Benedek Elek utca sarkán? Miért tűrik el, hogy az legyen a környék szemétlerakodó helye?

... miért nincs elegendő az olcsó, hazai szenekből Veresegyházán, a Tüzéptelepen? Aki nem tudja megvenni a drága külföldi szeneket, mivel tüzeljen?

FORTYOGÁS POSTA-ÜGYBEN

Már hetek óta fortyogok magamban, kinek panaszoljam el búmat-bánatomat, hogy a valamikor legendás hírű magyar posta az utóbbi időben egyre lassabban kézbesít, s az utóbbi hetekben már a csigalassúságot is elérte. Nagyon büszkék vagyunk

civilizációnk és technikánk remek eredményeire, hogy ma már egy-két nap alatt a Holdba repül az ember, sőt onnan interjút is ad a földieknek, itt a Földön azonban egyre hosszabb ideig kell várnunk míg egy levél célba érkezik.

Nemrég a szomszédos (jugoszláviai) Muraszombatról értesítettem nővéremet hazaérkezésem időpontjáról; ismervén a posta lassúságát, nyolc napot szántam e célra. Már rég idehaza voltam, amikor a levél tizennégy napos lazsálás után Érdre érkezett. No jó, Muraszombat külföldön van, közben határ is, nyilván a vámnál fekszik sokáig a levél, mert meg kell várni, hogy az esetleg benne tartózkodó kolerabacilusok életre keljenek. De mit szóljunk ahhoz, hogy újabban egy hét is beletelik, míg Budapestről egy levél Érdre érkezik? A múlt héten a Kossuth könyvkiadó korrektúrát küldött címemre három részletben, de egyidejűleg. A második és harmadik rész négy nap után érkezett meg, az első azonban: *kerek nyolc napra!* Ennyi idő alatt egy gyalogpostás is megérkezett volna Budapestről Érdre, s közben még arra is futotta volna az időből, hogy a Panoráma vendéglőben elgyönyörködjön Buda látványosságaiban s akár reggeltől estig lógathatta volna a lábát az asztal mellett.

Teljes tisztelettel:
Csuka Zoltán
író, műfordító

AZ IKV ÉS A SZEMÉT

Lassan-lassan beletörődtünk mi jámbor pesti polgárok, a mindenható IKV-nak abba a demokratikus intézkedésébe, amely lehe-

tővé teszi, hogy bérlői saját kezűleg hordják le a szemetet — ha akarják. (Ha nem akarják, a lakásukban is tárolhatják, vagy tetszésük szerint rendelkezhetnek vele.)

Ámde a pesti polgárok között nemcsak jámborak vannak, hanem lázadók is. Ez utóbbiak úgy fejezik ki jogos háborgásukat az IKV szemétintézkedése ellen, hogy a szemetet ugyan lehordják, de vagy a kuka mellé öntik, vagy nyitva hagyják a kuka fedelét.

Elárulom, hogy az IKV-t ennél különb demonstrációk sem izgatják. Ő az ilyesmit észre sem veszi, neki igazán édesmindegy, hogy a bérlője mit cselekszik, az ő adminisztrációja csak arra vigyáz, hogy mindenki megfizesse a lakbérét, amelyben szerződésileg (!) a „szemétdíj is benne foglaltatik".

(Sólyom)

BOLDOGSÁG

– Képzelje, Katit, a második emeletről, otthagyta az olasza . . .!

AZ ÚJ KÜLÜGYMINISZTER GONDJA

Szegő Gizi rajza

– És én honnan szerezzek egy tanácsadót?

VÍZIÓ

Ketten vagyunk a lakásban. Gizike és én. Ülök a karosszékben és gyönyörködve figyelem a nő kecses mozdulatait, ahogy végigmegy a szobán, ahogy lehajol az asztalra kikészített poharakhoz, ahogy kinyitja a Colás üvegeket: minden mozdulata érzéki és kihívó.

— Jól ülsz? Kényelmes a karosszék?

— Köszönöm. Nagyon kényelmes.

— Vodka vagy konyak?

— Vodka.

A lakásban ketten vagyunk: Gizike és én. „Mi a csudát vacakol annyit? Miért nem ül már le?" Amikor elmegy mellettem, lomha, buja léptekkel, szeretném magamhoz rántani, de nem merem. Még nem. Sebaj, van még időnk bőven. Az a fontos, hogy végre kettesben vagyunk.

Gizike leül. Szembe velem. Keresztbe veti formás lábait, aztán tapsol egyet. Abban a pillanatban nyílik az ajtó és rengeteg ember tódul be a szobába: férfiak, nők, fiatalok, öregek.

— Kik ezek? — kérdem rémülten.

— A közönség — feleli Gizike, majd hozzáteszi: — Kedves nézőink! Megkezdjük *„Ígérem neked, szivi, hogy csak ketten leszünk, az a hülye férjem elutazott három hétre"* című műsorunkat. Az első kérdésem a következő: szeretsz?

„Te jóisten! Ez nyilvános légyott! Csapdába kerültem!"

— Jó kérdés — mondja valaki a közönség köréből. — Gizike nem szégyenlős kislány. Szilágyi János tanítványa, ő szokott meghökkentő kérdéseket feltenni a „Kettesben" című műsorában.

— Én Vitrayt jobban kedvelem — szólal meg egy másik néző a sarokban. — Az „Ötszemközt" című műsorát mindig megnézem . . .

— Gizike magasan a legjobb. A legutóbbi „Ígérem neked, szivi"-ben olyan kérdéseket tett fel, hogy az interjúalanya, szegény pasas, levegő után kapkodott . . .

— Még nem kaptam választ arra a kérdésemre: szeretsz? — kérdi Gizike és rámnéz azzal a csodálatos, fekete szemével, amely világít a sötétben. — Felelj nyugodtan, csak ketten vagyunk: te meg én . . .

— Tudod, hogy mit érzek . . .

— Mellébeszél — kiált fel egy néző elégedetlenül.

— Szavakkal nem lehet elmondani, hogy mit érzek . . .

— Figyeled? Megkerüli a kérdést!

— Rágyújthatok? — kérdezem Gizikétől.

— Csak tessék! Mintha otthon lennél . . .

— Köszönöm . . .

Remegő kézzel rágyújtok egy cigarettára és nagyot slukkolok a finom, idegnyugtató füstből.

— Nem válaszoltál a kérdésemre . . .

— Gizike makacs, mint egy bulldog . . . — hallom a hátam mögül. — Az egyik „Ígérem neked, szivi"-ben azt kérdezte a vendégétől . . .

— Vitray jobb.

— Gizike merészebb.

— Szilágyi Jánosnál is? Nem hiszem.

— Na jó, menjünk tovább — mondja Gizike. — Beszéljünk egy kicsit arról, hogy milyen vagy mint férfi?

— Jó kérdés.

— Ez azért túlzás.

A közönség visszafojtott lélegzettel várja a választ. A homlokomon csurog a veríték. „Te jóisten, most mit mondjak?"

— Most jut az eszembe, Gizike, drága, hogy el kell mennem . . . Hatkor vár a . . . Hűha, már el is késtem . . . Szóval rohannom kell! . . .

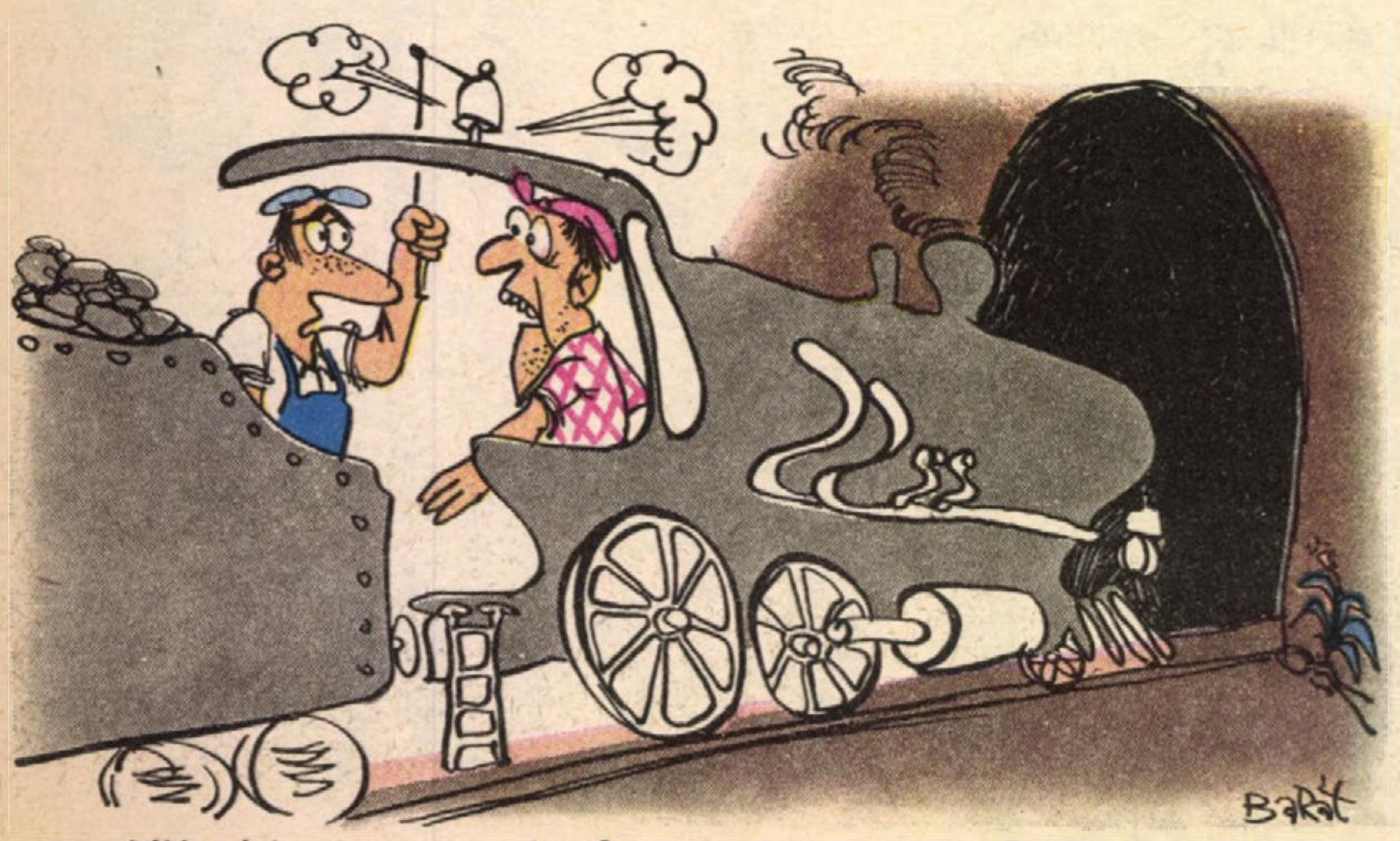
— Akkor köszönöm a beszélgetést — mondja kedves mosollyal Gizike — és arra kérlek, hogy írjad be a neved a műsor vendégkönyvébe . . .

Óvatosságból azt írom be, hogy „Winston Churchill", aztán kirohanok a lakásból. Az előszobában még hallom, hogy Gizike lekonferálja a műsort:

— Kedves közönség! Az *„Ígérem neked, szivi, hogy csak ketten leszünk, az a hülye férjem elutazott három hétre"* című műsorunkat láthatták . . . A viszontlátásra! A viszonthallásra!

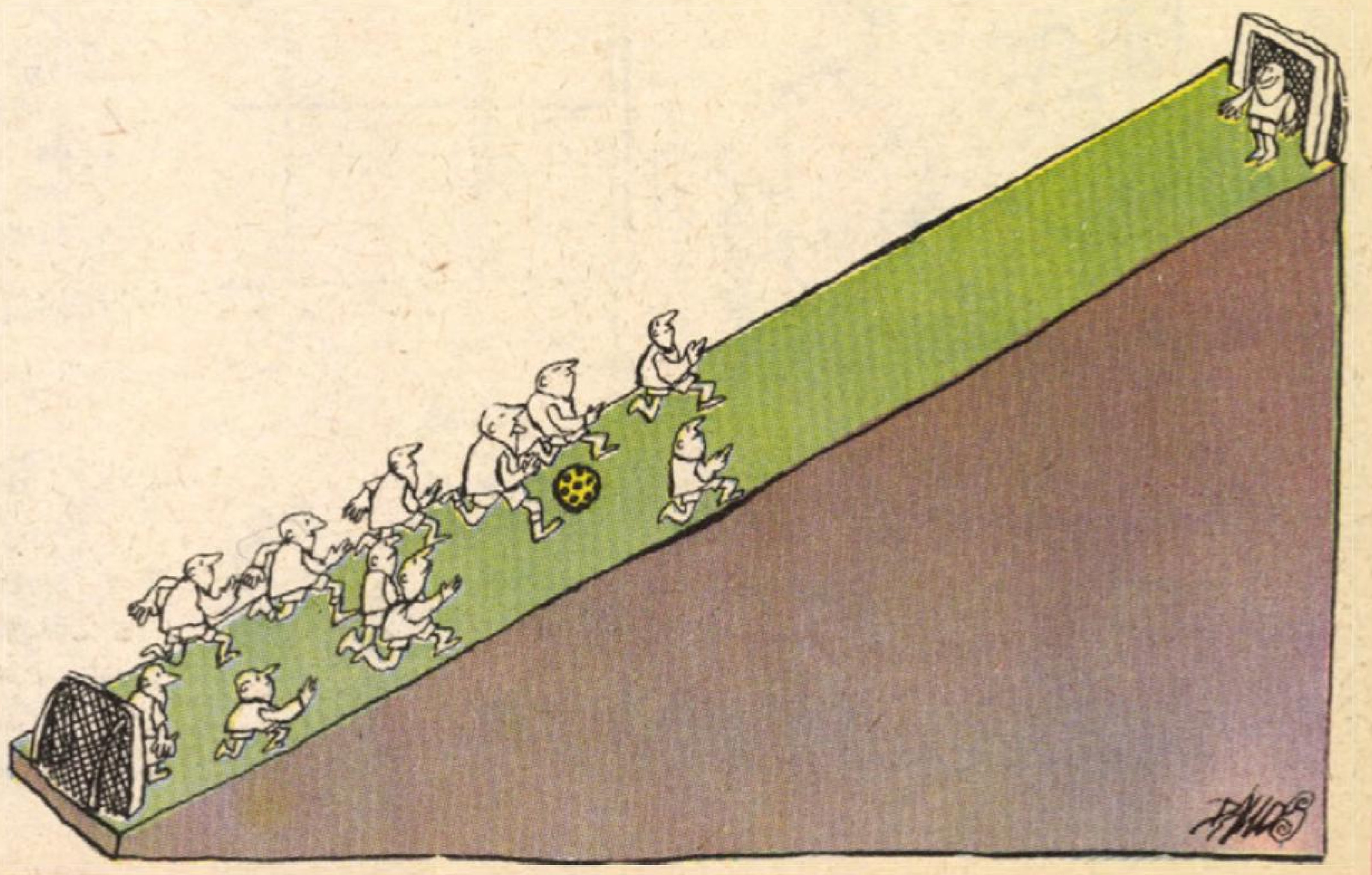
Mikes György

DIVAT A MUNKAPSZICHOLÓGIA

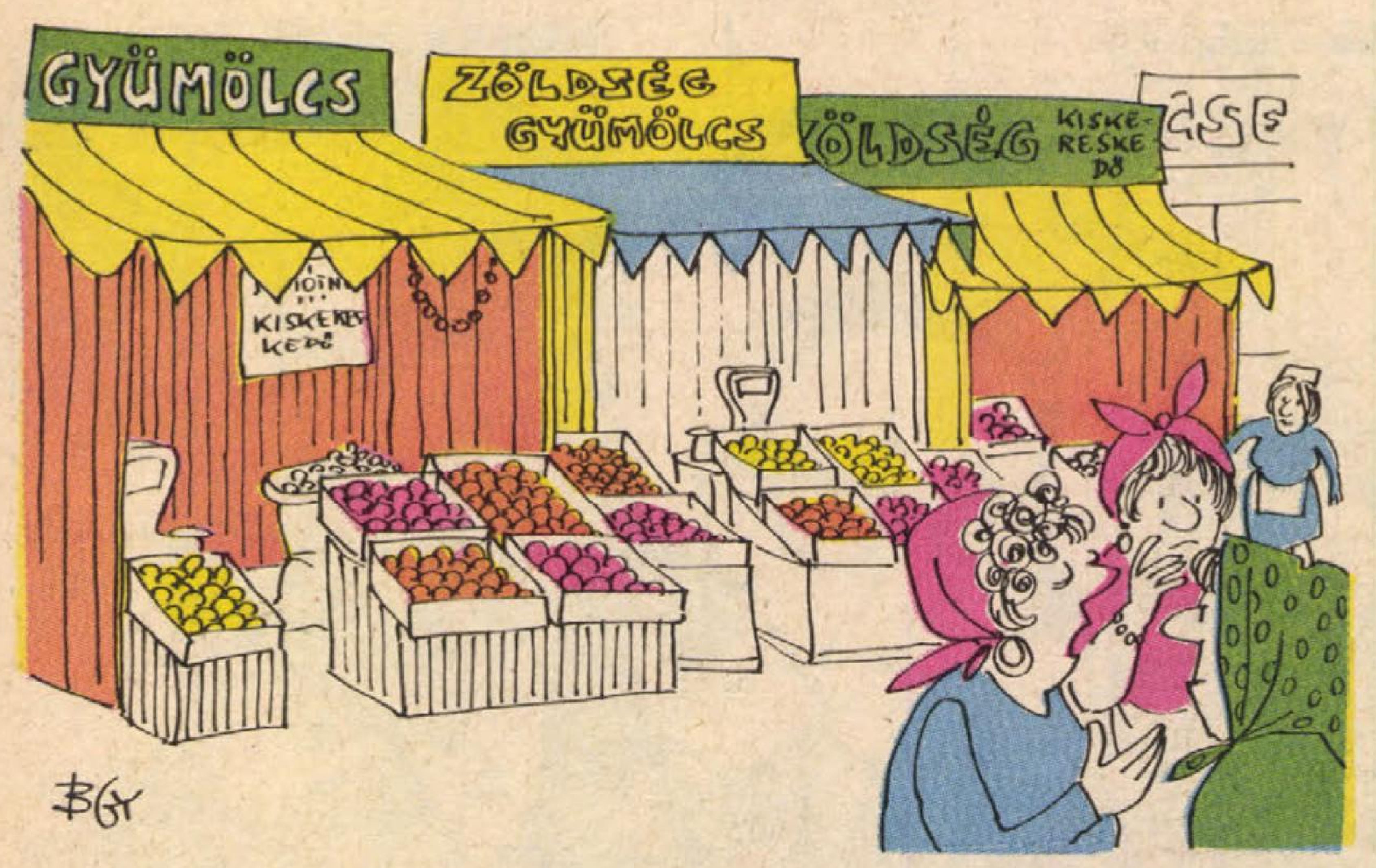
– Miért húzod meg a sípot?
– Gyermekkoromban megszoktam, hogy sötétben mindig fütyülök.

JAVASLATUNK

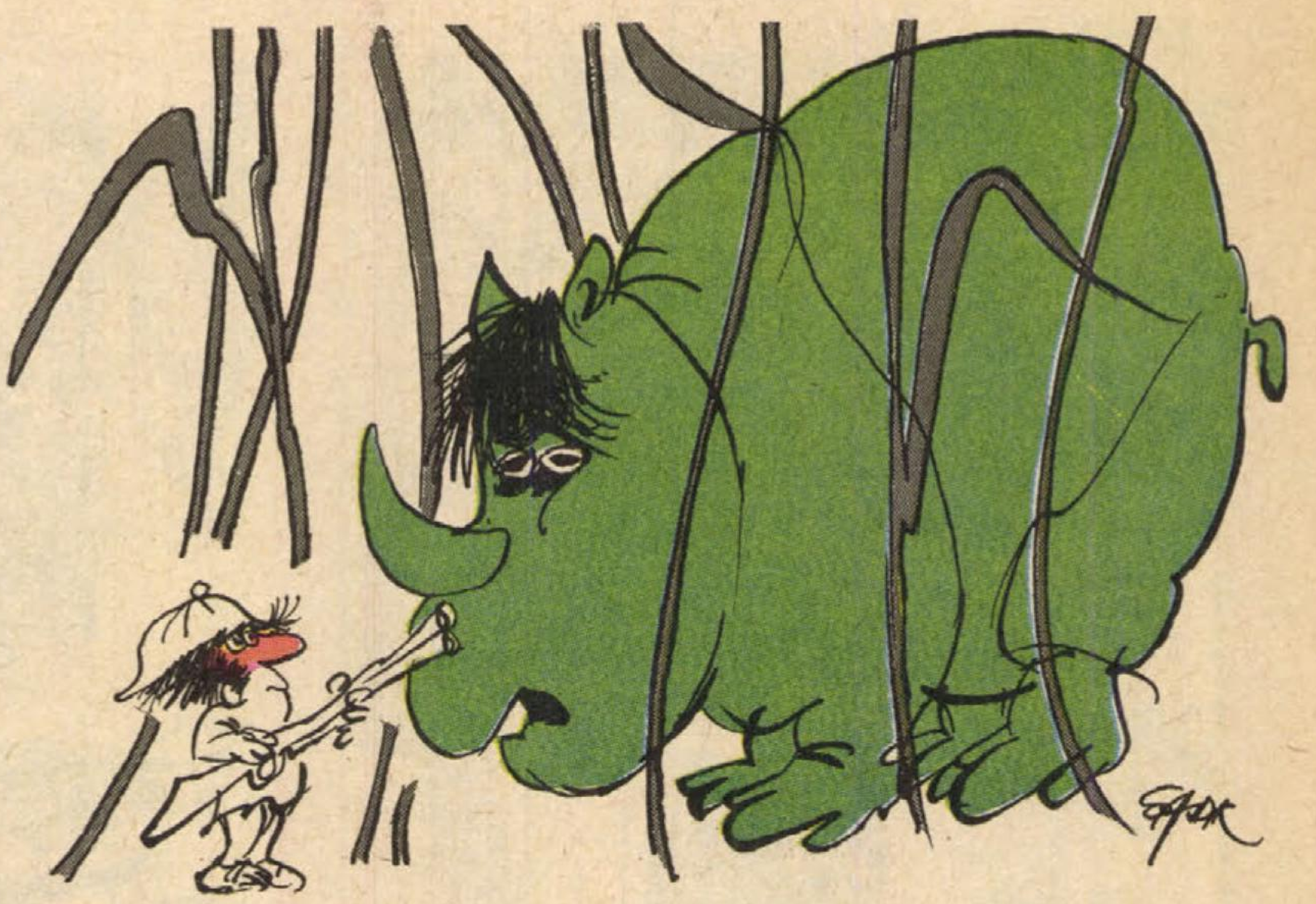
– Keményebb edzéssel kell növelni a magyar focisták erőnlétét . .

TAKTIKAI MEGBESZÉLÉS

– Meg kéne beszélnünk, hány forinttal indítjuk az almát?!

IGAZSÁGTALANSÁG

– Mindig én legyek az áldozat, csak azért, mert a kisebb állatok el tudnak bújni?

Kényelmes vasárnap

Cseresznyésék külföldre utaztak, a lakást az asszony húgára és a férjére bízták, Meggyesékre, azzal a szerény kéréssel, hogy etessék az akvárium halait, s öntözzék meg időnként a virágokat.

Meggyesék kaptak az alkalmon. Szűk albérletükből két hétre beköltözhettek egy álomlakásba: modern másfél szoba, teljes kényelem. Fürdőszoba, meleg víz, televízió, sőt külön konyha.

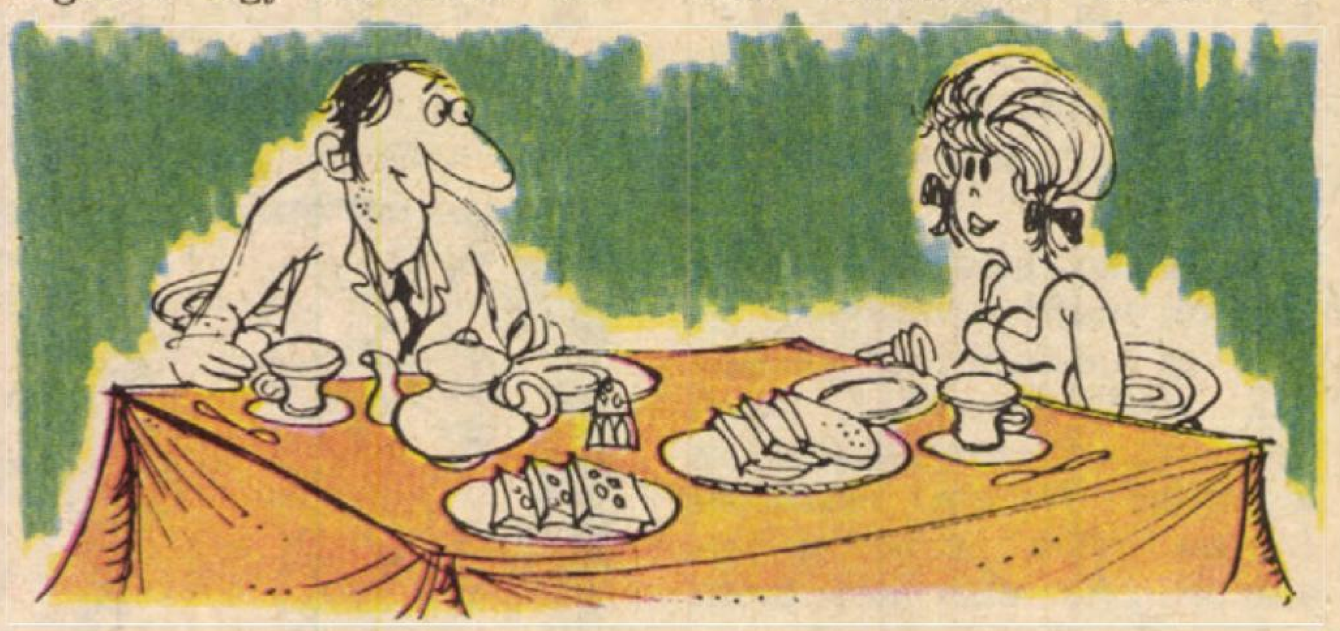
Vasárnap reggel történt a váltás. Cseresznyésék felcihelődtek, a kulcsokat átadták Meggyeséknek, akik birtokba vették a csodák birodalmát. Először megfürödtek. Nyolctól fél tízig. Kétszer megmosták egymás hátát. Reggelire pirítós kenyeret sütött az asszony. Rezsós albérletükben még pirospecsenyézni is nehéz volt, nemhogy ínyencebb dolgokkal foglalkozni, mint amilyen a pirítós.

Megterítette az egész asztalt. Külön tányér jutott a pirítósnak, külön a sajtnak, a vajnak, meg a zöldpaprikának, és kirakta a sót, a cukrot, aztán a csészék mellé a porcelán teáskannát is. Otthoni asztalukon már a sótartó sem fért el, ha két tányért meg két csészét leraktak, a kenyér elfoglalta a többi helyet. Evés közben többször is föl kellett állni, megkörnyékezni a rezsót, vagy a szekrény tetejét, ahol az edények terpeszkedtek.

Meggyesék most nehezen keltek föl az asztal mellől. Átmentek a nagyszobába, és eszükbe jutott: vasárnap van, már délelőtt lehet nézni a televíziót. Végignézték a gyerekműsort. Aztán olvasgattak. Az asszony dúdolt közben, a férj fütyörészett.

Későn ebédeltek. Megygyes mosogatott el, mint otthon is sokszor. De ilyen nagy kedvet még sose érzett a mosogatáshoz, vidám lett, mérte az időt, meddig tart a munka ilyen körülmények között, amikor készen folyik a meleg víz, s még törölgetni sem kell, csupán lerakni az edényt a csurgatóra.

Hihetetlenül gyorsan végzett. Úgy számolta: körülbelül negyedannyi, mint otthon, a vízmelegítéses, kisasztalos, kisvájlingos, különöblítéses módszerrel.

Megtörölte a kezét. Érezte, hogy fejébe száll a vér. Közölte feleségével az időmérés eredményét, majd így folytatta:

— Akinek van rendes lakása és elégedetlenkedik, bírósági ítélettel kötelezném arra, hogy ... mondjuk albérlősködjék néhány hónapig. Attól függően határoznám meg az időt, hogy milyen kényelmes az illető lakása és mennyire panaszkodik az életkörülményeire: sír, fitymál, átkozódik, ócsárol stb. A büntetést persze nem újonnan kiadott albérletekben kellene letölteniük ezeknek a tökfejeknek, hanem olyanokban, ahol már laknak. Cserélnének. Az albérlő költözne az elítélt lakásába. Aztán, ha összetűzésre kerül sor a Tökfej Lakó és a Drága Főbérlő között, akkor a büntetési idő meghosszabbodik. Egészen addig, amíg meg nem javul a Tökfej. Amíg be nem látja: otthon kutyabaja volt, csak nem tudta, mit tegyen jómódjában és járt a szája.

Meggyesné megkérdezte:

— De ki fizetné az albérleti díjat?

— Természetesen a javító kúrára ítélt ember. Sőt, ha tönkreteszi a lavóromat, újat vetetek vele.

— Na és hogyha elromlik az ő lakásában a fürdőszobai csap, azt te javíttatod?

— Persze. De nem is biztos, hogy elromlik, mert én úgy bánok vele, mintha az enyém lenne. Egy vízcsap ezt megérzi.

— Nem rossz az ötleted. De sokszor kellene költözni. Nem szeretem.

— Legfeljebb két évig tartana a hercehurca. Addigra mindenki megjavul. A legflegmábbak is rendes, tisztességes dolgozókká válnak. Jobban megy a munka, kevesebb lesz a pazarlás, a sikkasztás. Gyorsabban fejlődne az ország! Gondold el!

— Elgondolom. És?

— Mit és? Hamarabb jutnánk lakáshoz.

Gemenci József

HÁROM PERC UTÁN TÖBBE KERÜL

– Persze, hogy figyelek rád!

ELSŐSEGÉLY

Az angliai Surrey grófságban történt, hogy egy ló megbokrosodván kiszaladt az országútra és összeütközött egy gépkocsival. A ló is megsérült, a gépkocsi utasa is.

Az állatorvos tizenöt perc múlva a helyszínen volt.

A mentők fél órával később érkeztek ...

JÓ TANÁCS

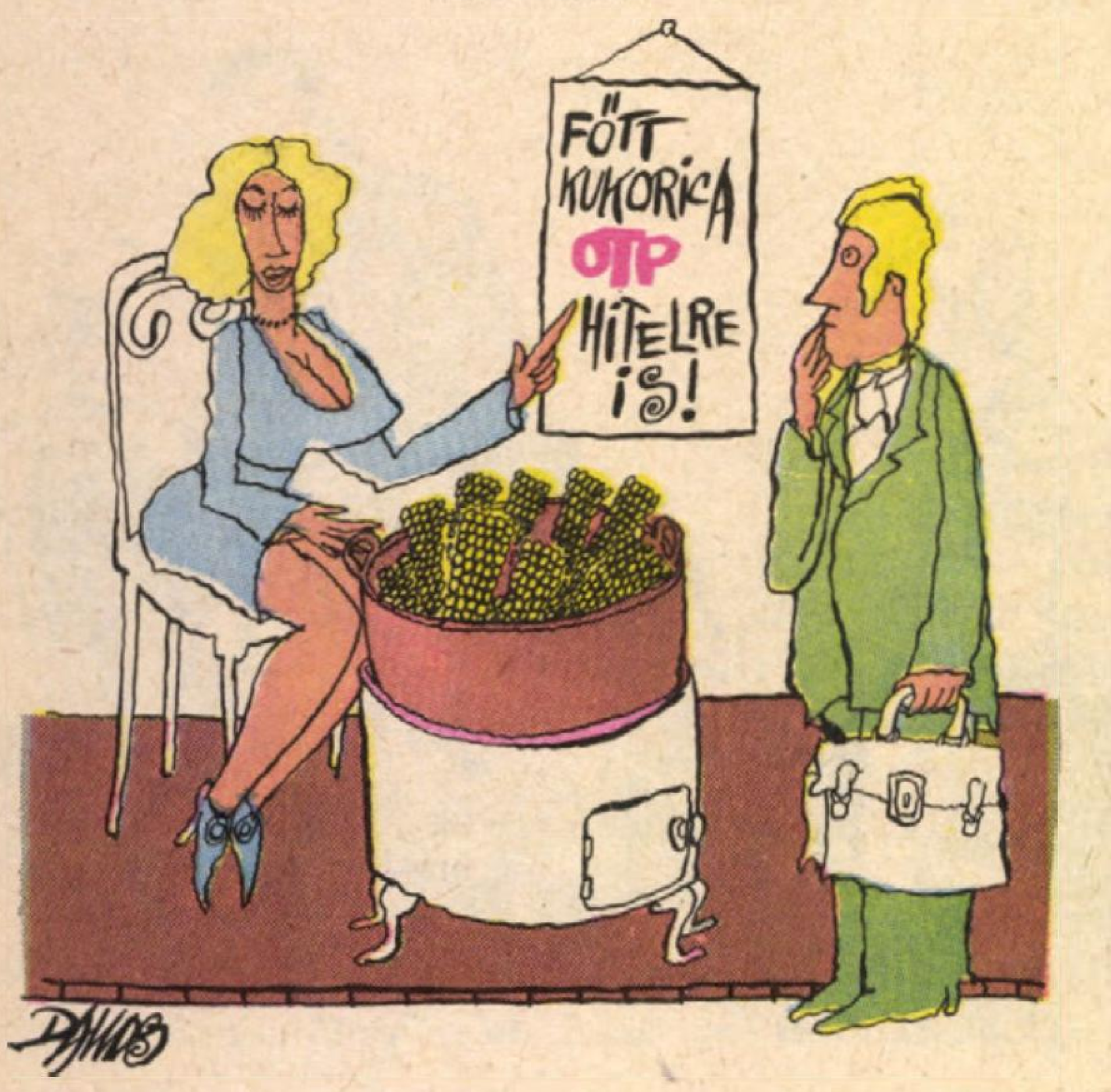
– Kissé többet kellene mozognia ...

MEGJELENT AZ ÚJ HÁZIREND

– Ne üssön nagyot, mert összedől a ház.

SZERVEZÉS

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Szörnyű, mire kiszabadulok, kilenc és fél éves leszek!

– Hű, a keservit! Az egész legelő tele van konzerves dobozokkal.

– Hol tanulta meg ilyen pompásan az ökölharcot?
– Megfigyeltem a közönséget a ruhatárban.

– Ilyenkor ősszel még nehezebb. A nyáron még Mercedest is fogtam...

Irodalmi est

A népfronttitkár felhívta a művelődési ház igazgatóját:

— Leszóltak a megyétől, hogy rendezni kell egy író-olvasó találkozót Márk Zénó költővel... Kérlek, intézkedj!... Legyen egy kis beszéd, rövid irodalmi műsor, közönség... szóval, ahogy szoktuk...

— Az asztalra milyen színű drapériát tegyünk? — kérdezte az igazgató, aki a legapróbb részletekre is felfigyelt.

— Ez a te dolgod kérlek — hangzott a válasz —, én nem akarok beleszólni a munkádba.

Az igazgató letette a telefont. Persze a felelősséget senki sem vállalja. A múltkor is engem szidtak össze, amikor piros drapériával díszítettem az asztalt a német küldöttség tiszteletére, aztán kiderült, hogy nyugatnémetek voltak. Most honnan tudjam, hogy ez a Márk Zénó miféle költő? Lehet, hogy valami formalista. — morfondírozott, aztán eldöntötte a kérdést. Behivatta a művészeti előadót:

— Leszóltak a megyétől, hogy rendezzünk egy író-olvasó találkozót Márk Zénóval...

— Az ki? — kérdezte az előadó, aki csak az énekkarokhoz értett, mivel negyven éve dalárdista.

— Nézz utána... A többit tudod: műsor, üdvözlő beszéd, közönség...

A művészeti előadó képére kiült a „mindentnekemkellcsinálni" keserű érzése, majd kivonszolta magát a szobából.

Felhívta az irodalmi színpad vezetőjét:

— Össze kell vágni egy műsort, Márk Zénó műveiből...

— Kizárt dolog! Új bemutatóra készülünk...

— Nincs mese. A megyétől szóltak le... Két vers az egész, meg egy kis szöveg... — mondta határozottan és letette a kagylót.

Aztán még szólt a dekorációsnak, hogy fessen néhány plakátot, majd a közönségszervezőnek, hogy toborozzon lelkes hallgatóságot. A dolgot imigyen kiki „sínre tette" és megnyugodva visszatért hétköznapi tennivalóihoz: a művelődési ház igazgatója tovább kártyázott a népművelési állandó bizottság tagjaival, a művészeti előadó a kocsmában tartott énekkari próbákat a „Sejde vörös bor ittam az este..." kezdetű kórusműből, az irodalmi színpad vezetője a regény-trilógiáján dolgozott, a közönségszervező pedig kardigánokat kötött az unokáinak.

Ettől függetlenül elérkezett a nagy nap és megérkezett Márk Zénó, személyesen. Már a művelődési-ház előtt furcsa meglepetés érte. Egy hatalmas plakát ötlött a szemébe. *„Irodalmi est. Vendégünk Bák Zénnó."* A sajnálatos elírás valószínűleg azért történt, mert a művészeti előadó náthás, a dekoratőr pedig járatlan volt a kortársi irodalomban.

A jeles vendéget a művelődési ház igazgatója fogadta, borral, sörrel, jószóval, majd megmutatták neki a szépen feldíszített nagytermet, ahol az asztalon kék bársonyterítő díszlett, rajta kancsó és poharak, a háttérben pedig egy felirat: „Szeretettel köszöntjük kedves vendégeinket". Alatta ugyanez a szöveg oroszul, németül és bolgárul, mivel a tábla már több éve volt szolgálatban.

A kezdési időpontban heten ültek a teremben: a közönségszervező, négy unokája, és két jegyszedő. Az igazgató, a művészeti előadó, néhány helyi vezető az elnökségben foglaltak helyet és Márk Zénóval kiegészülve többen voltak, mint a közönség. A rövid, de megrázó beszédet az irodalmi színpad vezetője tartotta. Kifejtette, hogy a jelenlevő Márk Zénó a kor legnagyobb költője, kinek géniuszát méltatni ő jelentéktelen porszem, ezért meg sem kísérli. Ezután egy általános iskolai tanuló felolvasta Márk Zénó „Ars poetica" című versének két szakaszát, mivel a másik kettőt a nagy izgalomban elvesztette. Ezt követően a költő tartott másfél órás kimerítő előadást önmagáról, amitől az unokák úgy kimerültek, hogy békésen hortyogni kezdtek. Majd a közönség kapott lehetőséget a kérdésekre. A közönségszervező megkérdezte, hogy mit érez a költő, ha rájön az ihlet, az egyik jegyszedő pedig azt tudakolta, hogy a mai estéért jár e túlórapénz?

A művelődési ház igazgatója — zárszavában — örömmel állapította meg, hogy ma is jelentős lépést tettek előre, majd az est végetért.

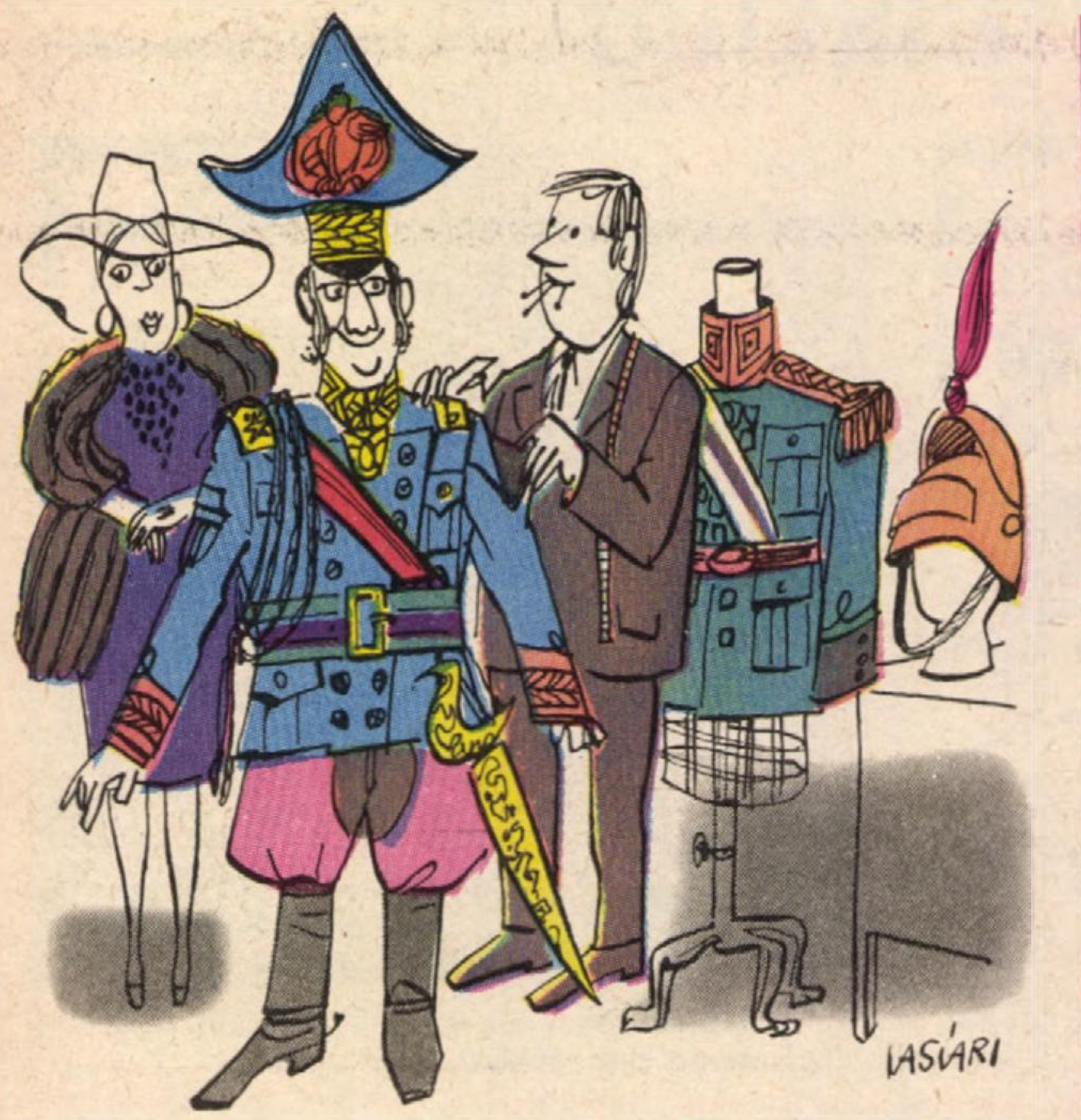
Kifelé menet felelősségre vonta a közönségszervezőt: miért volt ilyen kevés résztvevő?

— Mindig azt tolják le, aki itt van — felelte szomorúan a közönségszervező. — Én mindent elkövettem, de a katonákat nem engedték el, mert a téeszben dolgoznak, a gimnazisták szüretelnek, a tévében pedig krimi van...

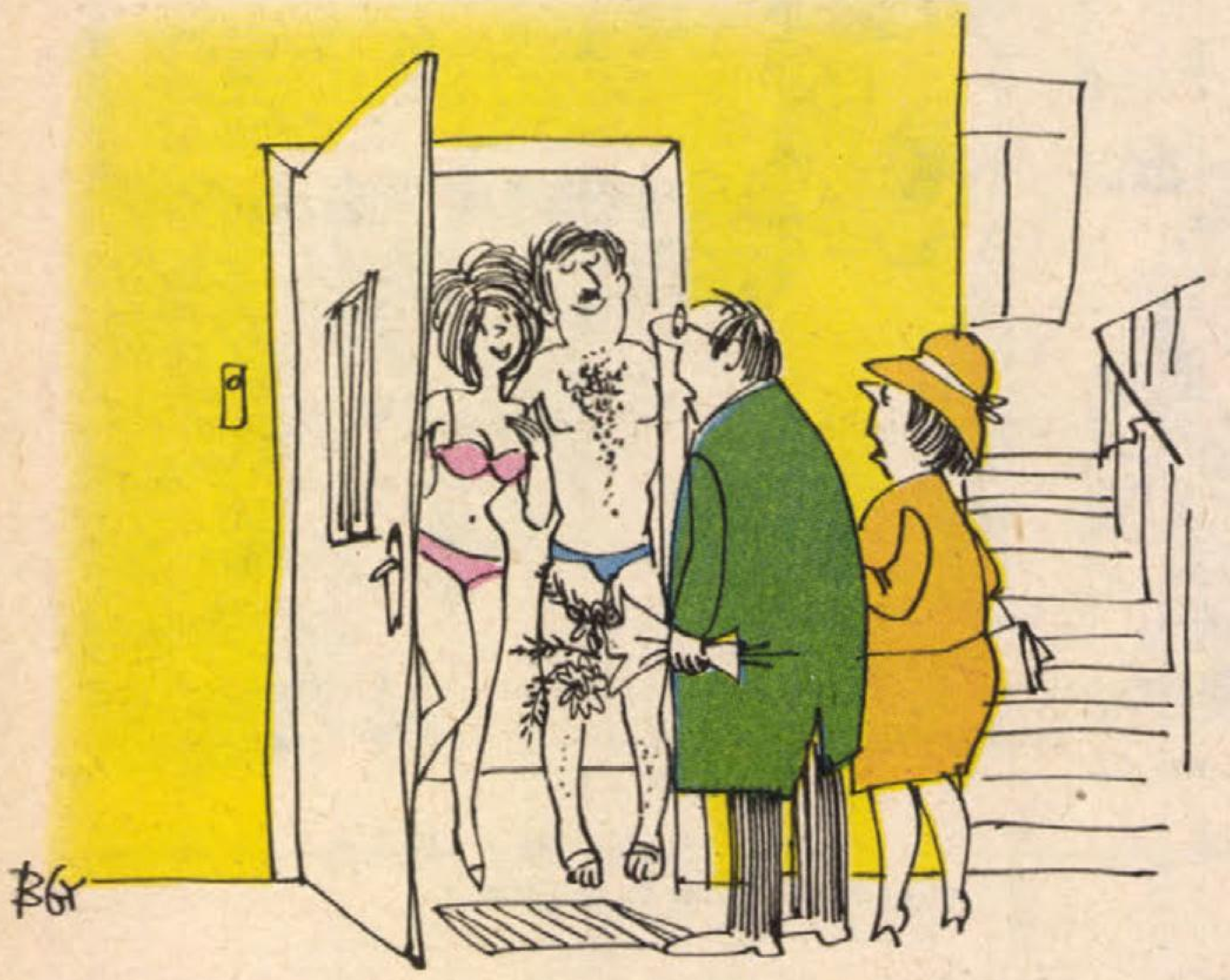
A meghívottak ezután a különterembe vonultak, ahol a banketten közel százan jelentek meg.

Ősz Ferenc

A KOSZTÜMTERVEZŐ

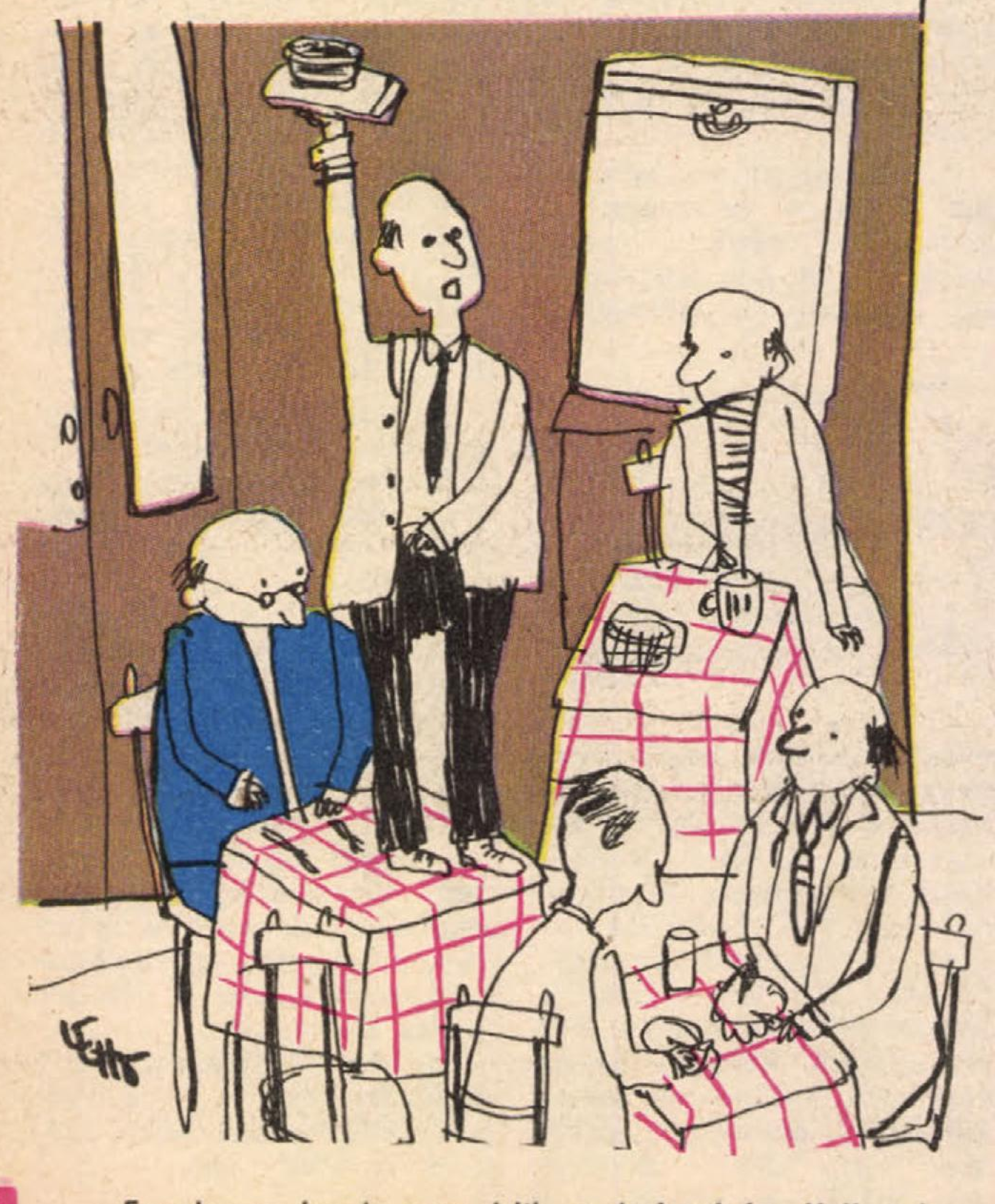

VENDÉGEK

– Dehogyis zavartok, csak próbafűtés van.

OLCSÓ KIS HELY

– Ennek az úrnak nem ízlik a babgulyás. Kell valakinek?

Erich Kästner:

A HAZATELEPÜLŐ

Talán éppen utolsót sóhajtva rúgott egy nagyot Hitler, amikor Bertolt Brecht barátom elhatározta: vége a háborúnak, hazatelepülök az emigrációmból. Értesítette is barátait Münchenben, ekkor és ekkor várják.

Barátai azonban nemcsak várták, hanem lelkes fogadtatást készítettek elő Brecht jelzett szállodájának halljában. A meglepetés csak akkor következett be, amikor minden jó barát és hivatalos szerv csodálkozására hiányzott — az ünnepelt Brecht. A fogadtatást rendezők fekete szmokingjukban, nyakkendősen sétálgattak le- s fel, idegesen nézegették óráikat. Az idő pedig telt.

Már éppen le akarták fújni az egészet, amikor a tömegben egy hang az emelvényre kiáltott:

— Engedjenek be!

A szálloda portása megpödörte bajuszát és csak ennyit mondott:

— Nem tudom, ki lehet az az erőszakos alak, de se meghívója nincs, sem öltözéke nem kielégítő. Úgy néz ki, mint egy valóságos csavargó.

Az egyik rendező jó barát jobban szemügyre vette a tömegben kiabálót, s összecsapva kezét felkiáltott:

— Hiszen az ott lent éppen Brecht, az ünnepelt!

Brechtet felhúzták az emelvényre. Szánalmasan nézett ki feslett ruhájában, borotválatlan arccal.

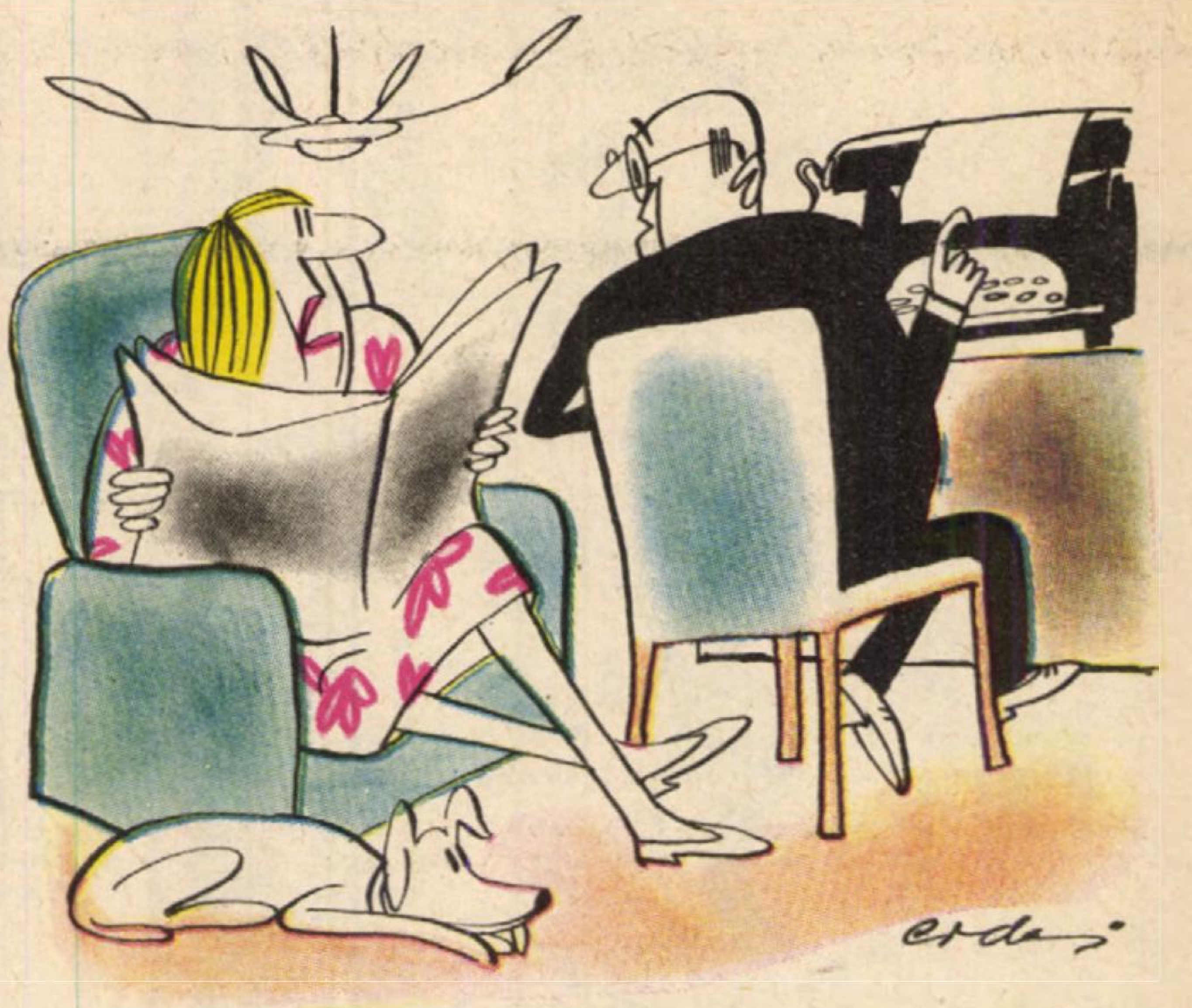
— Mért nem engedte fel az urat! — kiáltott a portásra a főrendező. — Hiszen ő az ünnepelt. Ő Bertold Brecht, a nagy Brecht.

A portás vállat vont és nyugodtan szólt:

— Kérem, ez a Brecht úr egyáltalán nem volt úgy öltözve, ahogyan az a Brecht úr tiszteletére rendezett fogadáshoz illik. Éppen a nagy Brecht fogadásához.

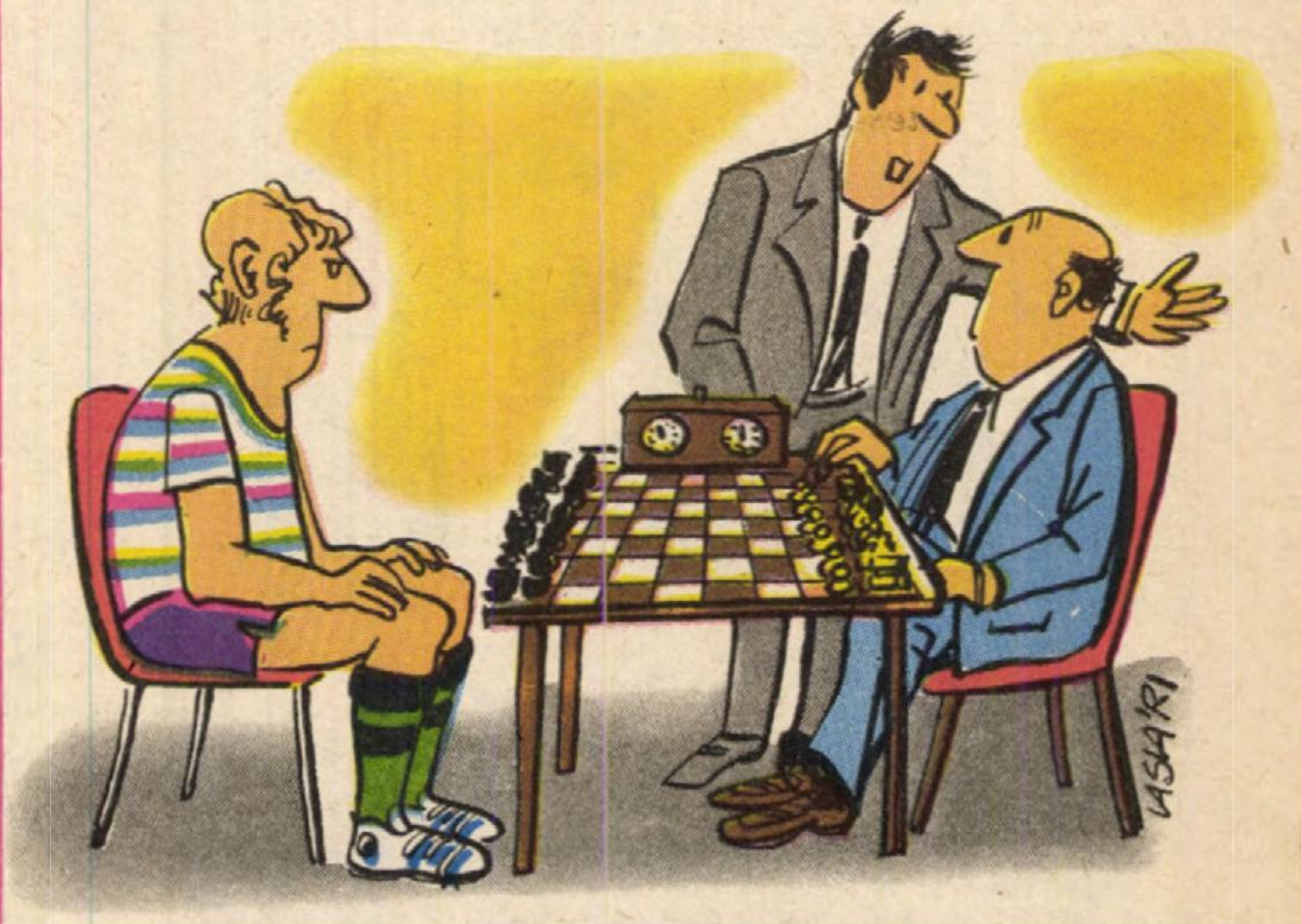
(Fordította: **Dénes Géza**)

PERON FELESÉGE AZ ALELNÖK

– Lajos, te még azt sem tudtad elérni, hogy a vállalatodhoz felvegyenek titkárnőnek!

ELHIVATOTTSÁG

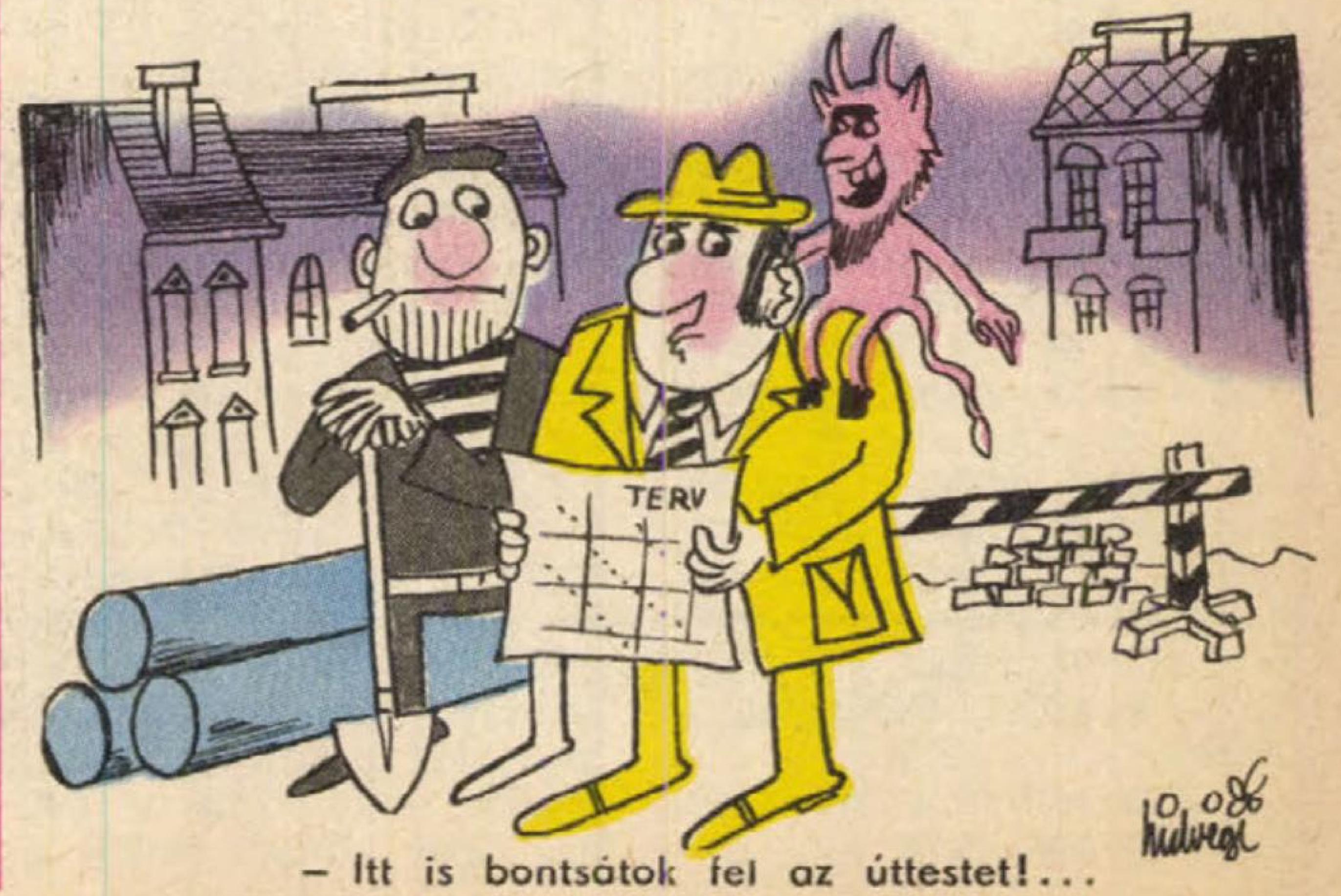
– Jobbszélsőnek már lassú, de sportoló akar maradni.

NAGY SIKER LESZ

– Most Kovács Benőke saját szerzeményét adja elő…

A TANÁCSADÓ

– Itt is bontsátok fel az úttestet!…

Satöbbi 22

— Én egész életemben tisztességesen dolgoztam ...
— Most dicsekszik vagy panaszkodik?

●

„Egyszerű, mint egy pofon" — ez a szólásmondás nem attól származik, aki a pofont kapta, hanem attól, aki adta.

●

K. Z. boldogtalan, mert meg akarta javítani az emberiséget, de nem sikerült.
Ezzel szemben H. I. boldog, mert meg akarta javítani a kenyérpirítót és sikerült.

●

Egy kolléga emlékkönyvébe:

Kövér vagy, mint egy masztodon,
Könnyíthetnél a kosztodon.

●

— Házasságszédelgő karmaiba kerültem — zokogta Mancika. — Bemutattak nekem egy jóképű főmérnököt, azt reméltem, hogy színes és izgalmas kaland lesz belőle s erre két hét múlva feleségül vett.

●

— Borzasztó, hogy mennyit izgatom magamat mások miatt. Nagyon sokan nem hagyják becsapni magukat.

●

A sötét mellékutcában valaki kést szúrt a humorista hátába.
— Micsoda régi ötlet ... — sóhajtotta szegény és kilehelte a lelkét.

●

... és akkor a béka megrázkódott és a vándorlegény előtt egy csudaszép, szőke, teltkarcsú tündér állott. Így szólt a tündér:
— Amiért megszabadítottál rút béka-külsőmtől, teljesítheted három kívánságomat ...

●

— Nekem semmi sem sikerült, kérem ... Egy életen át hamisan kártyáztam, mégis szegény ember maradtam.

●

— Akarja tudni a hosszú élet titkát?
— Még csak az kéne!

●

— Tetszik tudni én munkaszerető vagyok, így aztán tizenkét embert dolgoztatok.

●

— Higgye el, az erős akarat csodákra képes. Én például most két hete elhatároztam, hogy öt kilót lefogyok.
— És?
— Hogyhogy „és"? Tudja, hogy milyen nehéz volt elhatározni?

●

— Mi történt magával?
— Elütött egy autó. A lábam eltört, a fogaim kihullottak, a szemem bedagadt, a vállam kiugrott és belső vérzésem van.
— Adhatok egy bölcs tanácsot? Fogja föl a dolgot kedélyesen.

●

A pincér odament a vendéghez:
— Kérem szépen, a sültgalambra még egy kicsit várni kell.

●

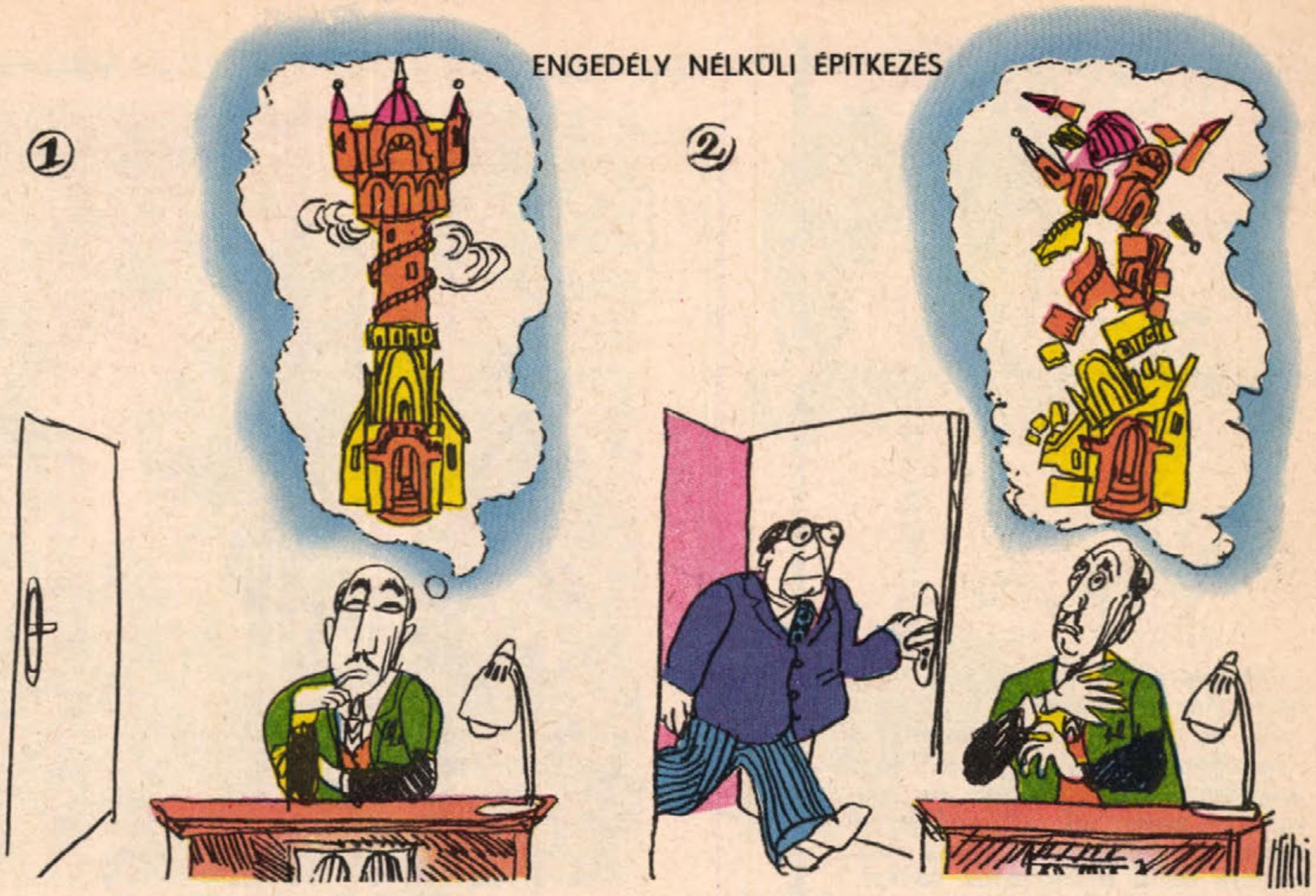
— Nekem sikerült megnevelnem a feleségemet. Már nem olyan kacér, mint negyven évvel ezelőtt volt.

●

A végén mindig kiderül az igazság. Kár, hogy az elején csak ritkán.

(t.)

ENGEDÉLY NÉLKÜLI ÉPITKEZÉS

Tudományosan a verekedő férjek ellen

Mikor a részeges férjek garázdálkodásáról és az összevert, ám férjüket mégis szerető asszonyok szenvedéseiről szóló száznegyvenhetedik riportot is végigbőgtem, valamint a kétszázadik e tárgyú felmérést, a negyvenhetedik tévé-kerekasztal vitát, és rádiódokumentumjátékot végigkeseregtem, elhatároztam, ez így nem mehet tovább. Tenni kell valamit!

Lehetséges volna, hogy a huligán, komisz férjek büntetlenül kínozzák derék, becsületes, síró-rívó feleségeiket? Nincs ez ellen orvosság?

Úgy látszik nincs. Sajnos. Ezt olvastam—láttam—hallottam a háromszázhuszonegyedik körfelméréshelyzetképriport publicisztikában is. Mindből ugyanaz derült ki: a férj iszik, mint a gödény, két ivás között elpáholja az asszonyt, meg a gyerekeket, az asszony sír, akkor megint csak verést kap, akkor egyszer megunja, benyújtja a válókeresetet, a bíróság elválasztja őket és kimondja, a férjnek el kell költöznie. A férj azonban marad, mert nincs hová kitenni őt. A helyzet csak annyiban változik, hogy eddig férji minőségében verte az asszonyt, most mint rosszhiszemű, jogcím nélküli lakó veri.

Ebben aztán mindenki megnyugszik. Hogy nincs mit tenni, mert nincs lakás. Punktum.

No lássuk csak, lépésről lépésre. Mi az, hogy nincs lakás? Miért nincs lakás? Mert nincs rá pénz. De mi a pénz? A pénz, az értékmérő. Mit mér az értékmérő? A munkát. Vagyis a pénz munka. És mi a munka? Emberi energia. Ha találnánk valahol a természetben parlagon heverő, vagy nem elég célszerűen felhasznált emberi energiát, akkor azt lakásépítésre lehet-

ne fordítani, ahová azután a garázda férjeket ki lehetne zsuppolni.

Hol találunk ilyen energiát? Megvan ... Ott az a sok energia, amit a részeges férjeket leleplező filippikákra fordítunk.

Megálljunk! Dehogyis akarom én riporterkollégáim, a filmoperatőrök, vágók, segédvágók, animációs rendezők, gyártásvezetők seregét malterhordásra, meg falazásra fogni! Őket nem érheti vád, ők megtesznek mindent ebben az ügyben, de úgy látszik riportokkal, leleplezésekkel, felmérésekkel mindaddig semmire sem megyünk, amíg a garázda, iszákos férjek nagyobb érdeklődést tanúsítanak az italmérések, mint a felmérések iránt.

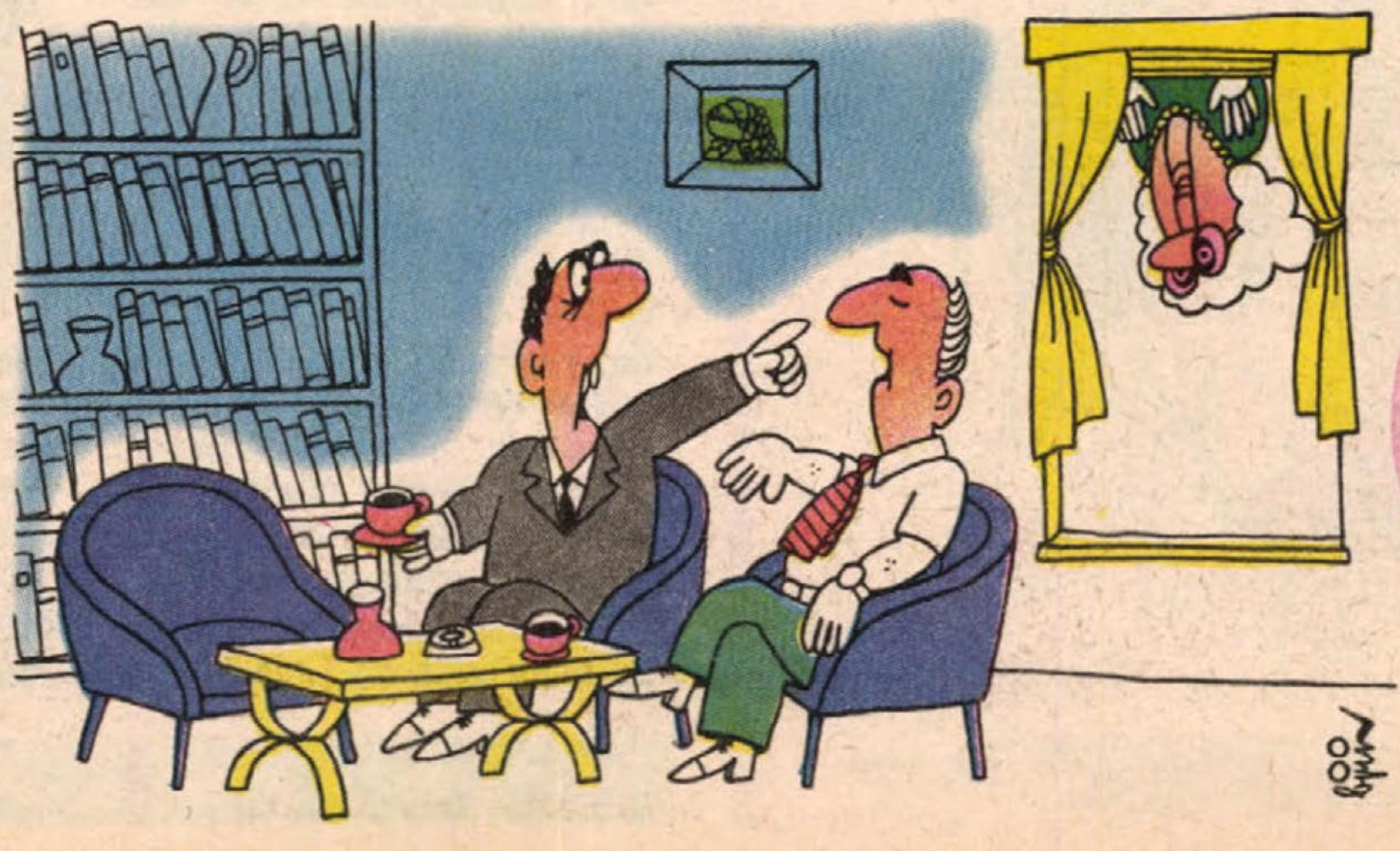
Hanem a tudomány, az bizony nem ismer lehetetlent. Ahogy a hőenergiát elektromos energiává, a mágneses energiát kémiai energiává lehet átalakítani, miért ne lehetne a publicisztikában rejlő intellektuális energiát mondjuk kizsuppolási energiává, az interjúenergiát beköltözhető-szükséglakás-energiává átalakítani?!

Hogy hogyan, azt már én nem tudom, mert se kémikus, se fizikus nem vagyok, csak egyszerű újságolvasó, tévénéző és rádióhallgató, viszont e minőségemben állíthatom, hogy új utakat kell keresni a férji ököljog elleni harcban.

Talán túlzásnak tartják, hogy nem bízom eléggé a szép szó erejében ...

Nos megígérem, amint egy olyan cikket olvasok, hogy „XY részeg és garázda férj, legutóbbi leleplező cikkünk hatására felhagyott a vedeléssel és felesége püfölésével, már másnap friss szekfűcsokorral kedveskedett élete párjának, majd a tejbepapi elfogyasztása után megosztotta vele második műszakját ..." — nos amint ilyen riportot olvasok — önkritikát fogok gyakorolni.

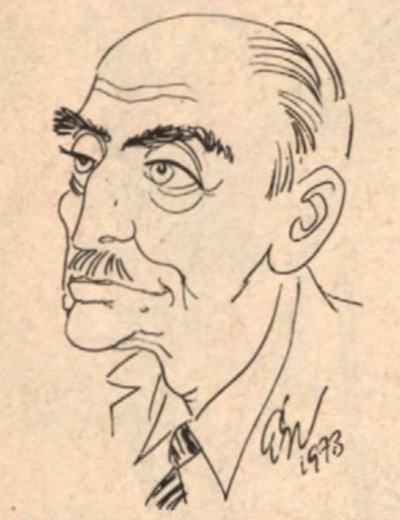
Novobáczky Sándor

INDISZKRÉT LAKÓ

– Ne törődj vele, öregem, már megint a felettünk lakó néni kíváncsiskodik ...

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

Nagyváradot nem lehet elfelejteni. Már tanszékvezető professzor és akadémikus voltam, a nagyváradi idők azonban még mindig az emlékezetemben maradtak, pedig sok-sok év telt el addig. Emlékezetes maradt számomra az a disznótoros vacsora is, amely Nagyvárad közelében, Szombatság faluban zajlott le, baráti körben. A vacsorát kártyázás követte és az egyik társunk minden pénzét elvesztette. Amikor a Nagyváradra induló vonathoz értünk, kiderült, hogy nem maradt pénze a vonatjegyre: utolsó koronáját a kocsisnak adta. Kért tőlünk kölcsönt, de egy közös barátunk kijelentette, hogy a könnyelműséget büntetni kell: nem kap. Közben felénk hunyorított a szemével, jelezve, hogy tréfáról van szó. A peches kártyás ijedten kérdezte, hogy miképpen jut vissza — jegy nélkül Nagyváradra? Megnyugtattuk, hogy kieszeltünk egy haditervet. A vasúti fülkében kuporodjon le, és rejtőzzön el a télikabátok alatt: a kalauz nem fogja észrevenni, hogy a sarokban rejtőzik. Így is történt. A fülkét erősen fűtötték és a barátunk majdnem megsült a vastag télikabátok alatt. Már Nagyvárad felé közeledett a vonat, amikor megjelent a kalauz és a jegyeket kérte. Az a kartársunk, aki megtagadta a pénzt, átadta a jegyeket. A kalauz csodálkozva kérdezte: „Kérem, ez öt menetjegy, önök pedig csak négyen vannak. Hol van az ötödik utas?"

— Kérem, az a télikabát is jegyet váltott ... — hangzott a válasz.

Dr. Nizsalovszky Endre

Megkérdeztük munkatársainkat:
Mi jut az eszükbe a fogyókúráról?

Vasvári Anna:

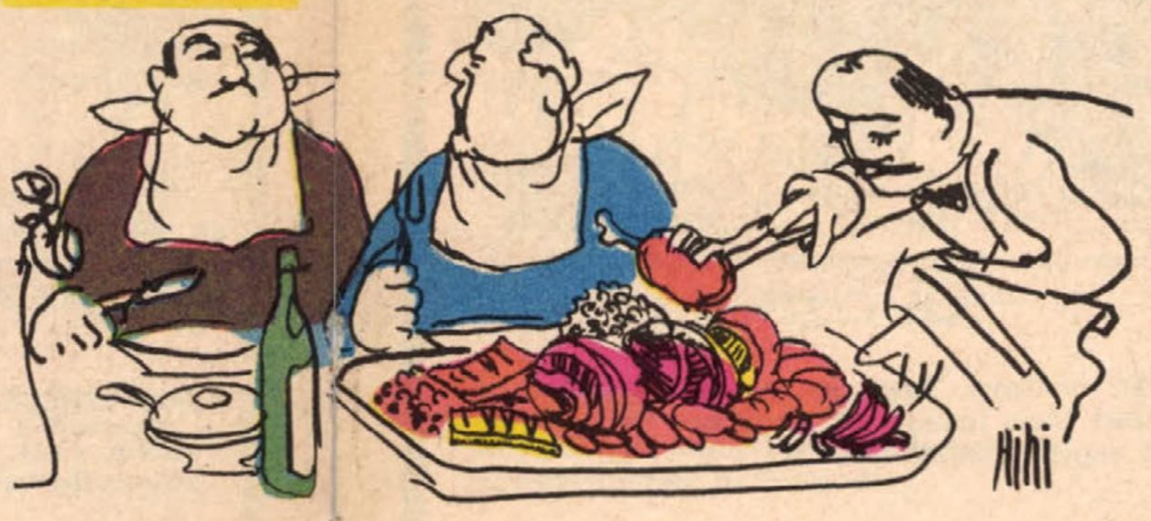
– Mire karcsúsítják a ruháimat, újra visszahízom ...

Várnai György:

– Tantalosz

Hegedűs István:

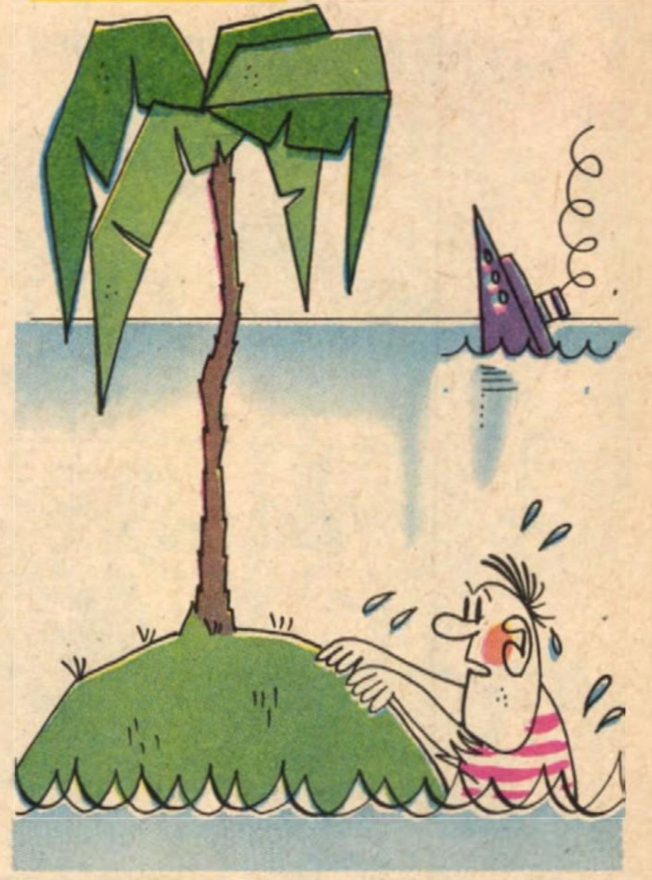
– Levest nem eszem, az hízlal.

Dallos Jenő:

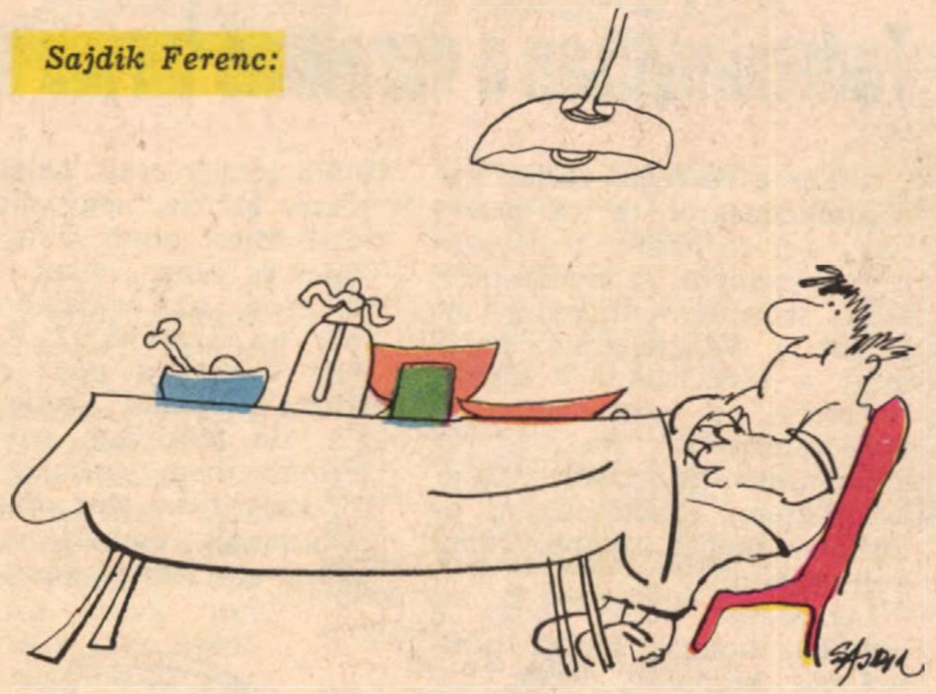
– Így kérte a kedves vendég?

Takács Imre:

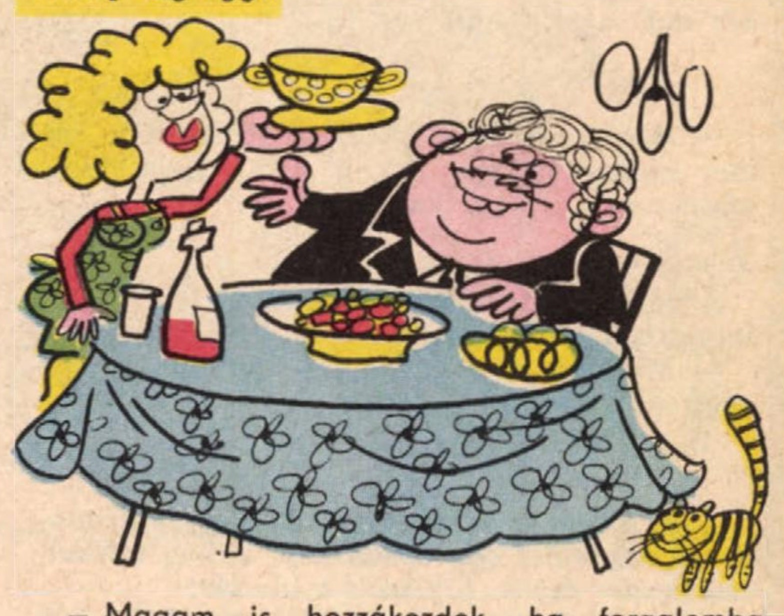
– Tudni kell, hogy mikor érdemes elkezdeni!

Sajdik Ferenc:

– Étkezések után általában helyeslem ...

Fülöp György:

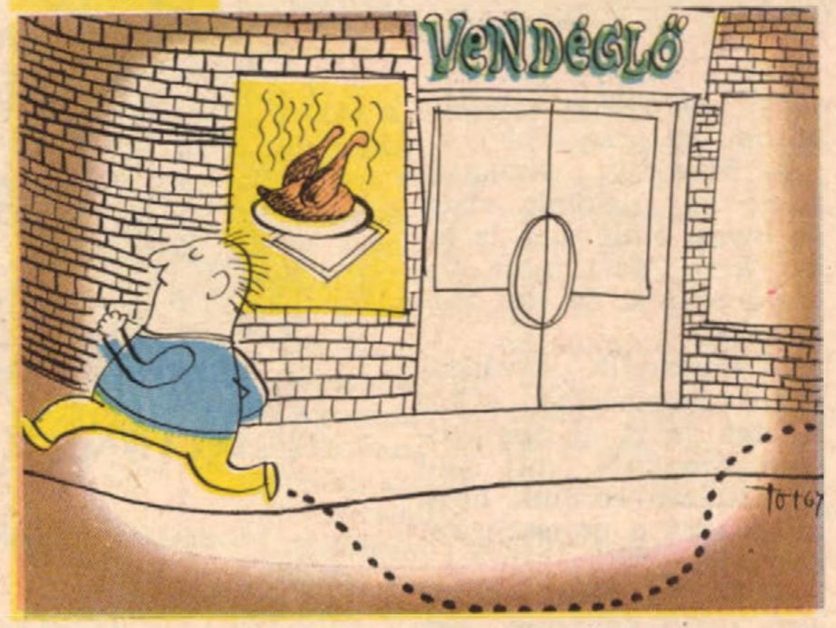
– Magam is hozzákezdek, ha forgalomba hozzák az Amolett karmonádlit.

Brenner György:

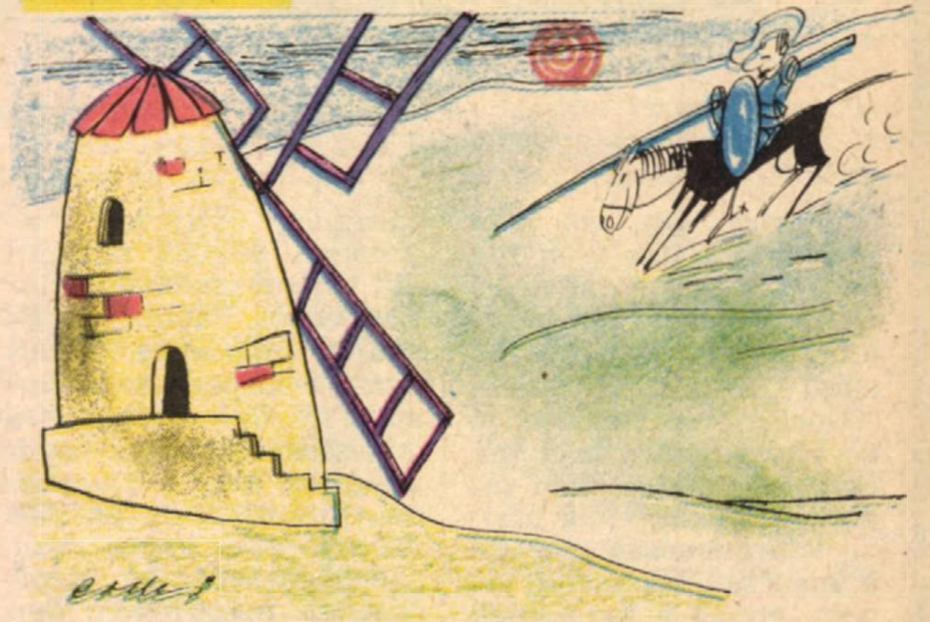
– Egy lakótelepi szűk lakás.

Tót Gyula:

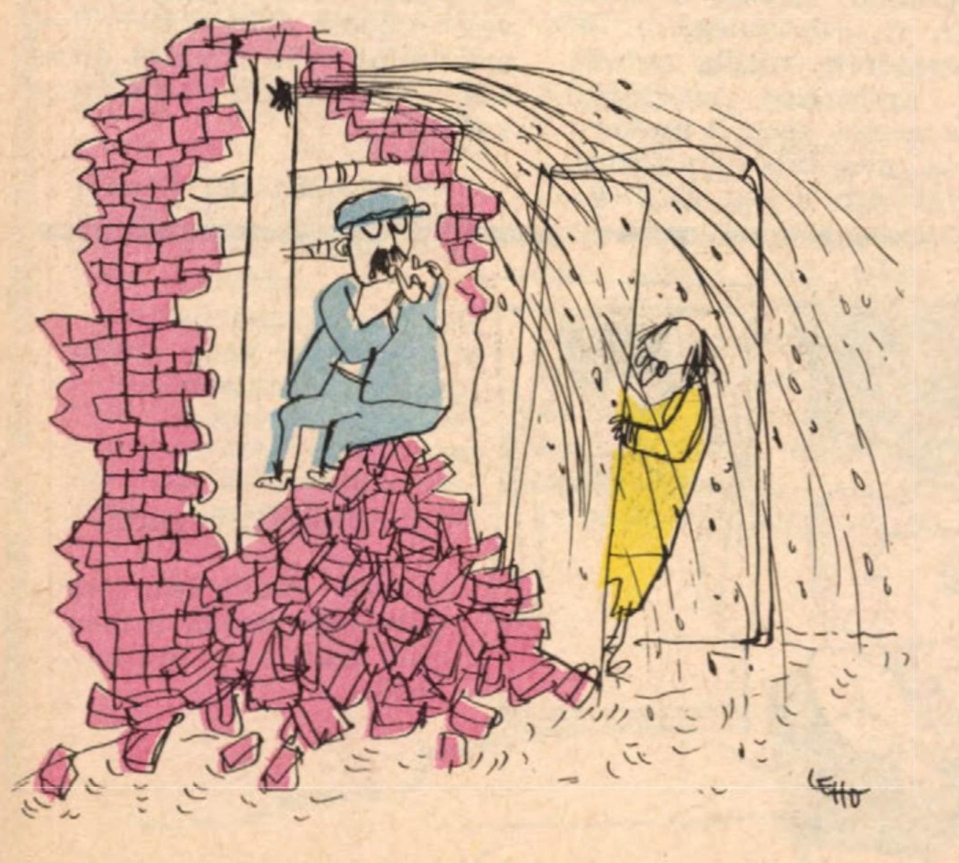
– A kocogó-mozgalom célszerűsége ...

Erdei Sándor:

– Don Quijote harca.

RÉGI SZAKEMBER

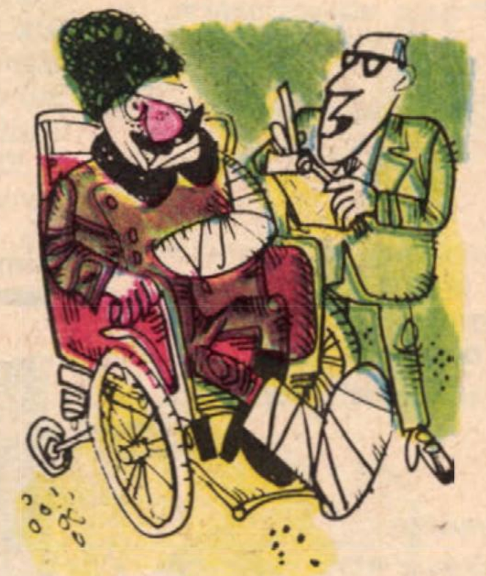
– Higgye el, uram, én lennék a legboldogabb, ha anyagi juttatás nélkül is megjönne a munkakedvem!

EMBER VAGY TORPEDÓ

HÉTKÖZNAPOK HŐSE: IDŐS VONYIGÓ GERGELY

Lapunk munkatársa kurtakiskendi otthonában kereste fel a hőst, idős Vonyigó Gergely, 62 esztendős egyénileg gazdálkodó egyéni gazdát. Olvasóink jól ismerik idős Vonyigó Gergely nevét. Ő az a kemény és hajthatatlan férfiú, aki szinte napról napra felbukkan a hírlapok leghátulsó oldalán, hogy merész és változatos tetteivel ámulatba ejtse a világot. Viselt dolgait nem örökítik meg sokhasábos fejlécek üvöltő címsorok, de a szűkszavú, néhánysoros híradásokból is egy teljes élet bontakozik ki a szemünk előtt. Idős Vonyigó Gergely esik ittas állapotban nap nap után a vontató alá, ő okoz minden hétvégén újabb tömegkatasztrófát azzal, hogy a szürke téziseknek fittyet hányva jobbra nyújtja ki a kezét és mégis balra kanyarodik a kerékpárjával.

Idős Vonyigó Gergely fekete hárászkendőbe bugyolálva üldögél kurtakiskendi pitvarában. A jobbszeme csupa tűz a koraőszi alkonypírban. Bizonyára a bal is csupa tűz, de azt most nem látni a géztől. A hős keményfából faragott ábrázatának nagyobb részét flastrom takarja, ami nem feltétlenül hátrány. Csak ül az alkonypírban, meg a tolókocsin, egy Láthatatlan Ember, göndör báránykucsmával a fején.

Még csoda, hogy van mire tennie. Nemrég érkezett a megyei ambulanciáról, amelyet már joggal tekinthet második otthonának.

— Tessék mondani — ordítom, ahol a fülét sejtem. — Miért csinálja?

A hős féloldalasan nevetgél, mert friss még a varrás.

— Hát édes istenkém — mondja derűsen, mert bátor az ő lelke. — Szeretem a veszélyt!

A hangja gyenge a vérveszteségtől. Ugyanis gyakorta harap a fűbe meg a betonba és az ilyesmi — ha az önérzetet nem is — a metszőfogakat feltétlenül csorbítja.

— Van ugyebár — folytatja idős Vonyigó Gergely —, aki a Vezúv kráterébe száll alá és van, aki éjszaka lámpa nélkül kerékpározik az országúton. Hát az én mutatványom minden esetre olcsóbb. Megaztán szeretek gyorsan és kényelmesen közlekedni. Nyolc ötvenkor nyeregbe pattanok a demizsonnal, kilenckor már rég csepeg az infúzió, kenik rám a gipszet. Amellett persze nemcsak magamért teszem. Fásult korban élünk, öcsém, fel kell rázni az embereket. Nem azért mondom, de aki belém botlik, annak hónapokig nincs egyetlen unalmas pillanata sem.

Elmosolyodik, a jó emlékezés melege hevíti, ami a vonásaiból látszik.

— Tavasszal mindig felkötözök egy kaszát a csomagtartóra. Keresztbe. Jönnek a motorkerékpárosok. Hihihi ... csak látná öcsém, milyen mókásan kapkodják a fejüket, akik az oldalkocsiban ülnek. Muszáj is nekik, különben ... nyissz ...

— Egyet tessék elárulni. Hogyan tud mindig újabb és újabb trükköket kitalálni? Honnan veszi az ötleteket?

— Szorgalmasan tanulmányozom a külföldi képeslapokat. Van még mit tanulnunk, öcsém. Hej, micsoda karambolok vannak odakint! Aztán persze igyekszem a nemzetközi formát sajátosan hazai tartalommal megtölteni, mert ugyebár lokálpatriótizmus is van a világon. Csak egy példát, ezt hallgassa meg,

öcsém. Múltkoriban magam elé ültettem az asszonyt a vázra. Hihihi, a másfél mázsájával. A malacot az első kerékhez kötözöm, a kecskét a hátsóhoz, az ép kezemben meg a butykos. A kanyarban zöldre vált a fénysorompó, zutty, egész autókaraván zuhan ránk. Na, mondok, most figyelj annyuk, ekkora karambolt az életben nem láttál. Öcsém, harminc kocsi szaladt össze. Mint a dominók! Azt a csinbummot! Utóbb apróra elmesélték. Halálra nevettem magam az elfekvőn.

— No és megéri?

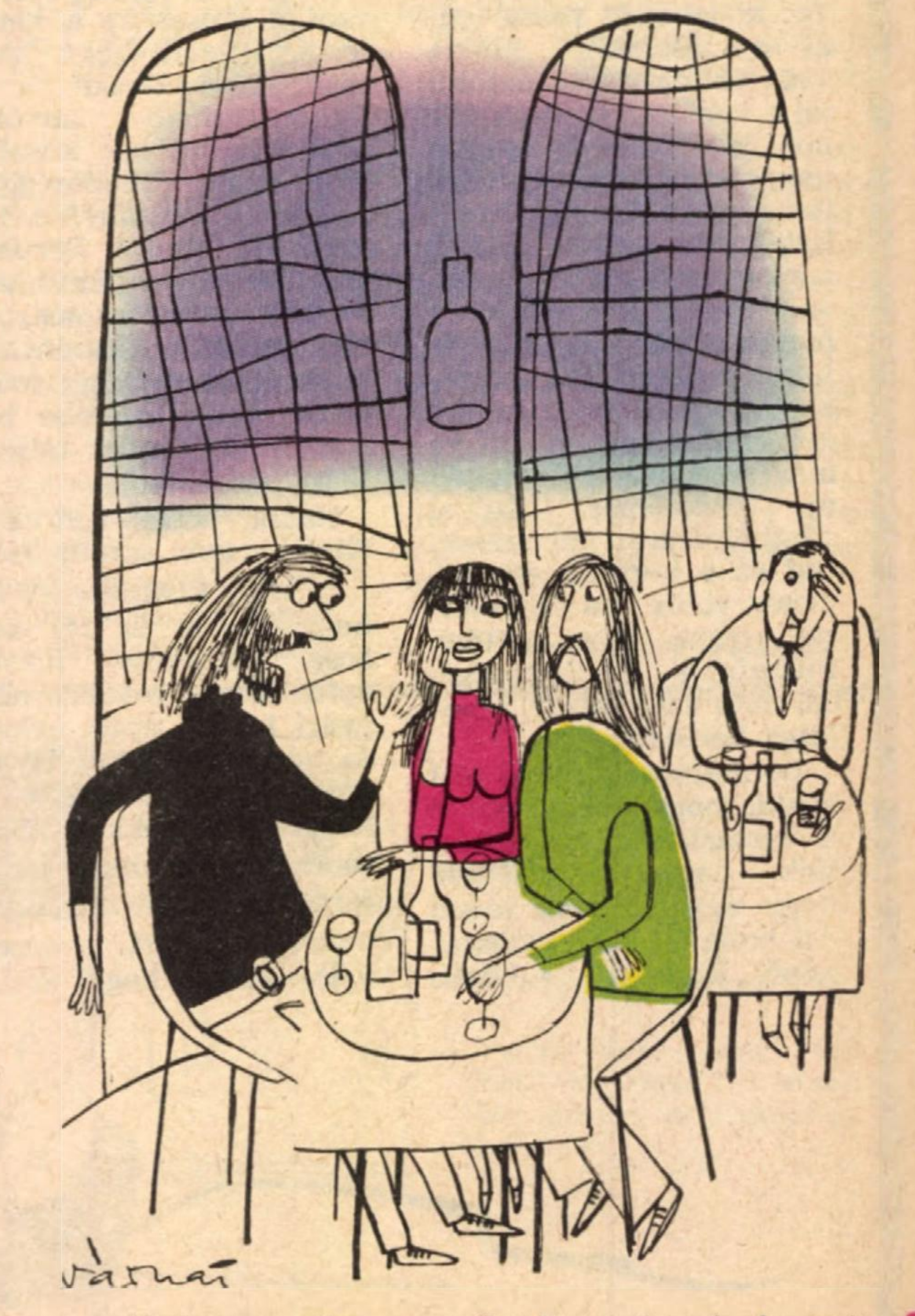
— Micsoda kérdés, öcsém! Hát a hírnév semmi? Akivel én találkozom, az emberi kor legvégső határáig megőrzi az emlékemet. Idehallgasson, jön egyszer mögöttem egy Trabant, nyomja a dudát, mint siket a csengőt. Na, mondok, ezt megtréfálom. Cselezek egy picikét a kormánnyal ... hihihi ... úgy szaladt fel a fára, mint a mókus. A tulaj staneccliben vitte el a kocsiját. És azóta minden évfordulón felül a vonatra, öcsém, az ország túlsó végéből zarándokol el hozzám.

— Hogy felköszöntse?

— Affenét. Hogy felpofozzon!

Peterdi Pál

FELHÁBORODÁS

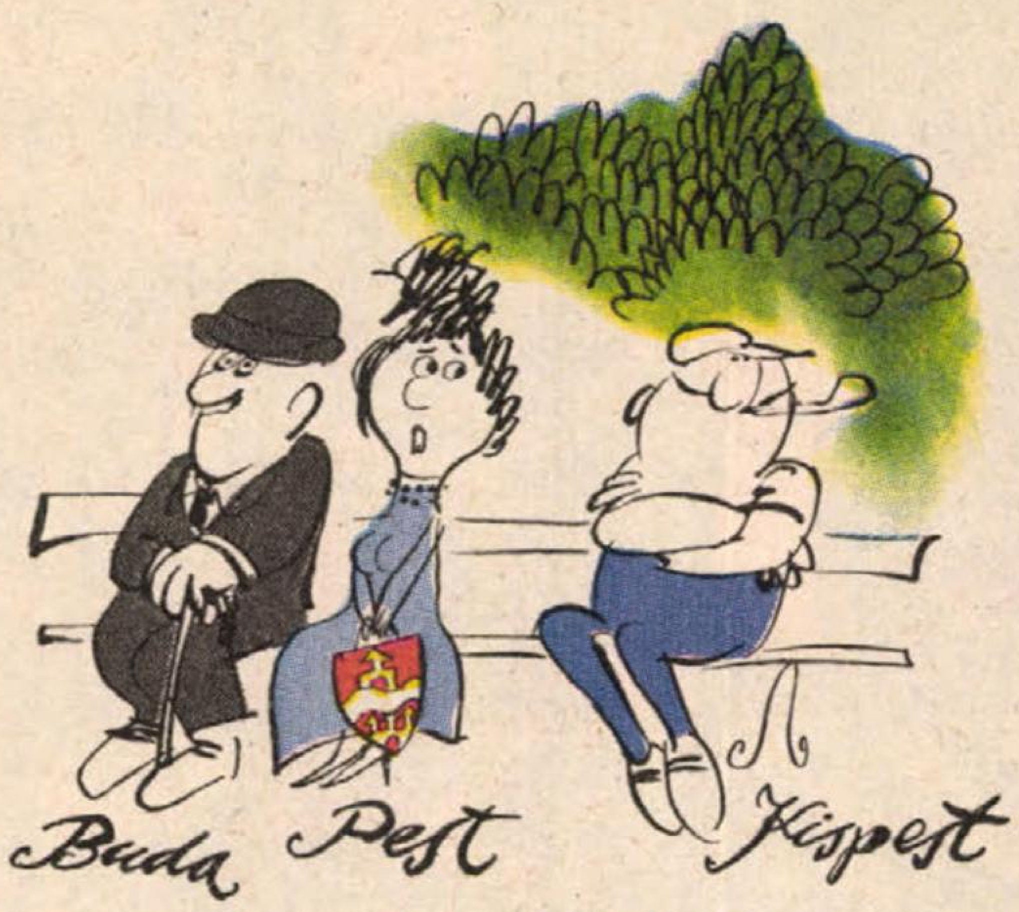
– Hallatlan, milyen megalkuvók az öregek. Az apám például minden reggel mosdik!

PIHENŐPARK A KISERDŐBEN

– Látja, ha már akkor lett volna itt homokozó, talán nem züllött volna el a kispesti galeri . . .

KISPEST EGYIDŐS BUDAPESTTEL

– Hej, ha akkor nem Budával egyesülök, hanem Kispesttel, ma talán minden másképp lenne . . .

A HASZNÁLTCIKK PIACON

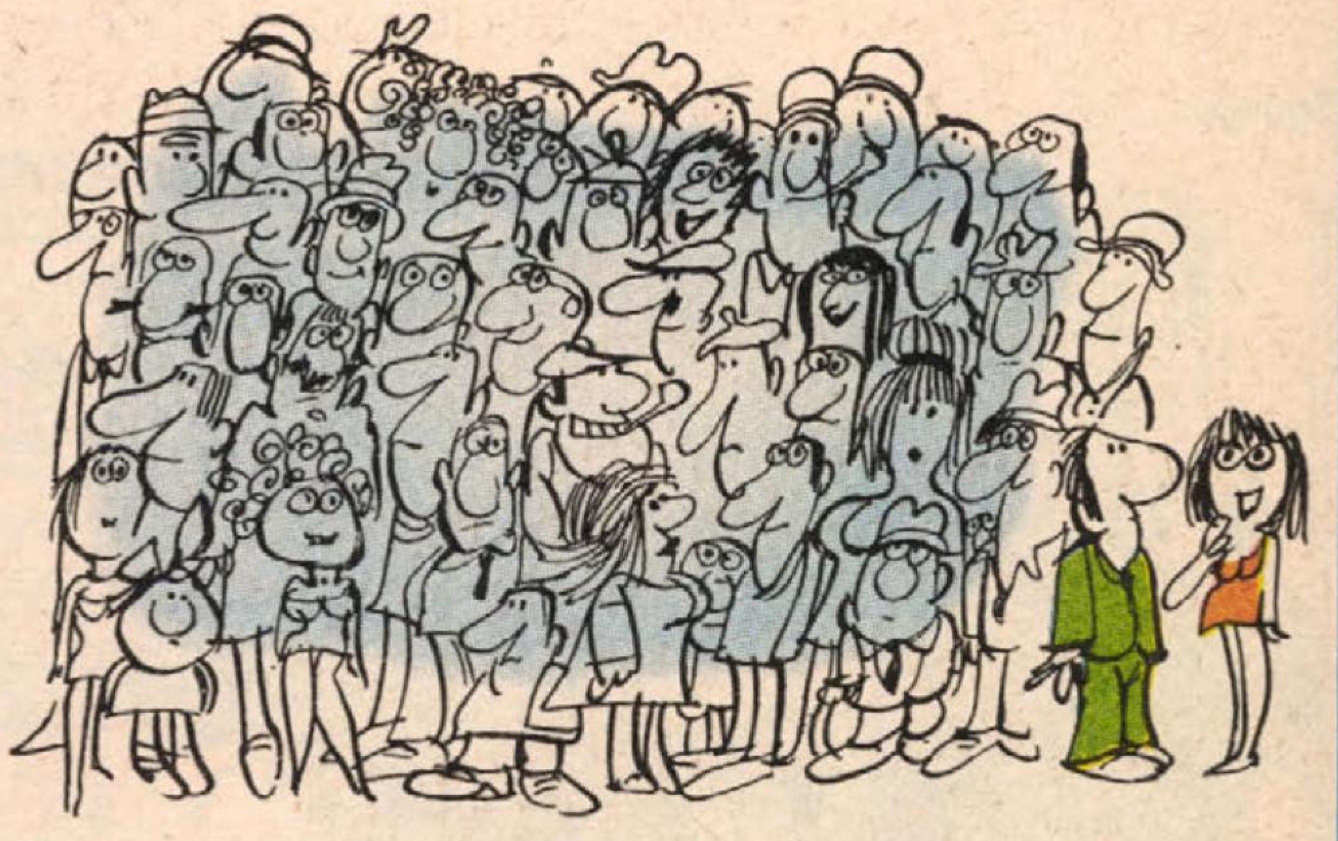

– Én elhiszem, hogy itt olcsón vásárolhatsz, de azért ideje lenne már, hogy egy tisztességes ruhát vegyél magadnak . . .

CSATANGOLÁS A 100 ÉVES BUDAPESTEN

HÉTEZER LAKOS JUT EGY NÉGYZETKILOMÉTERRE

– Szívecském, örömhírem van: jövőre hétezeregyen leszünk . . .

KISPESTI MESE

Egyszer volt, hol nem volt — a Határ úton túl, de Pestlőrincen innen — egy szemrevaló kis kerület, a Tizenkilencedik, előző, „leánykori" nevén: Kispest. Szép kerület, jó kerület, egyetlen baja van csak, hogy sehogysem tudott megnőni, pedig mindig szorgalmasan megette a spenótot. Ha hiszik, ha nem, ennek a kerületnek már a harmincas esztendőkben annyi lakosa volt, mint most, a hetvenes években. Itt már, amit lehetett, mindent beépítettek negyven évvel ezelőtt, a kerületre már akkor ki lehetett volna tenni a „Megtelt!" táblát. Nem voltak már szűzföldjei a kerületnek, nem volt mit felkínálni új gyárak vagy lakótelepek építéséhez. Így hát nem sereglettek ide messze földről a szerencsét próbálók, sőt, az ifjabb kispestiek is fogták a vándortarisznyájukat, beletették a hamubasült lakáskiutalásukat és elköltöztek a város más pontjára, valamelyik új lakótelepre. Szóval gömbölyödni sehogysem tud ez a kerület, egy segítség volna: ha felnőhetne végre, kis pöttöm, földszintes kerületecskéből szép szál, sudár, emeletes kerületté.

De évtizedekig nem jött senki, hogy megkísérelje a varázslatot. A kispestiek nagyon remélték hogy egyszer erre téved Ali baba az Ezeregyéjszakából, kimondja a bűvös „Szézám, nyílj ki!" varázsigét, s ettől megnyílik valami csodálatos kincseskamra, amiből telik majd mindenre, amit csak a kispestiek kívánnak... De nemhogy a kincseskamra nem nyílt meg, de még a Hunyadi mozi sem, pedig az már három éve zárva van, „ideiglenesen". Az átépítéséhez még hozzá sem kezdtek, s most olyan — hogy a névadó törökverő hős korából vett hasonlattal éljünk —, mint egy elhagyott végvár a janicsárok dúlása után.

Ám mégiscsak felvirradt a szerencse a kerületre. Egyszer, hogy, hogy nem, arra tévedt a jó Rekonstrukció anyóka, akit Kispest így köszöntött nagy illendőséggel: „Jó estét, öreganyám, hol jársz itt, ahol a Beruházási Bank se jár?" Azt mondja erre Rekonstrukció néne: „Szerencséd, hogy öreganyádnak szólítottál. Ezért cserébe három kívánságodat teljesítem!"

Nosza, nem volt rest Kispest, már sorolta is:

— Első kívánságom az, hogy három és fél ezer öreg kulipintyó helyén építs 12 ezer modern házgyári lakást, építs nekem új városközpontot, benne modern áruházakkal és közintézményekkel. (Szerencsére az öreg hölgy járatlan volt a magasabb matematikában, s nem vette észre, hogy ez az „egy" kívánság legalább három, ha nem több.)

— Második kívánságom: adj nekünk vizet, de olyat, amit meg is lehet inni. Mert most kevés a vizünk, de ami van, az se jó.

— Harmadik kívánságom: csatornáztasd a kerületet, mert el nem tudom mondani, mit kell amiatt szenvednünk, hogy nincs ami a szennyünket elnyelje.

— És ha még lehetne egy pótkívánságom, egy icipici, teljesítsd azt is. Tudod, van nekünk egy focicsapatunk, amelyik Kispesti Atlétikai Clubról időközben Budapesti Honvédra magyarosította a nevét. Szeretjük, buzdítjuk, szurkolunk neki. De mennyivel szebb lenne, ha a nevében is benne volna, hogy tőlünk származik... Ha Kispesti Honvédnak hívnák... Mert ott van például a Dózsa. Milyen büszkén hordja az „Újpesti" nemesi előnevet. Miért nem teheti meg ugyanezt a Honvéd is?

Rekonstrukció anyóka hosszan eltűnődött, majd érett megfontolás után így szólott:

— Nézd, fiam, az a tizenkétezer lakás meglesz. Új városközpontot is kapsz tőlem, idővel. Adok neked vízvezetéket is, meg csatornát is, amennyi a bukszámból telik. De azzal a negyedik kívánságoddal hagyj nekem békét. Lehetetlenre én sem tudok vállalkozni!

Radványi Barna— Sajdik Ferenc

A TANÁCSHÁZÁN

– Tessék felvilágosítani: nem követek el ostobaságot?

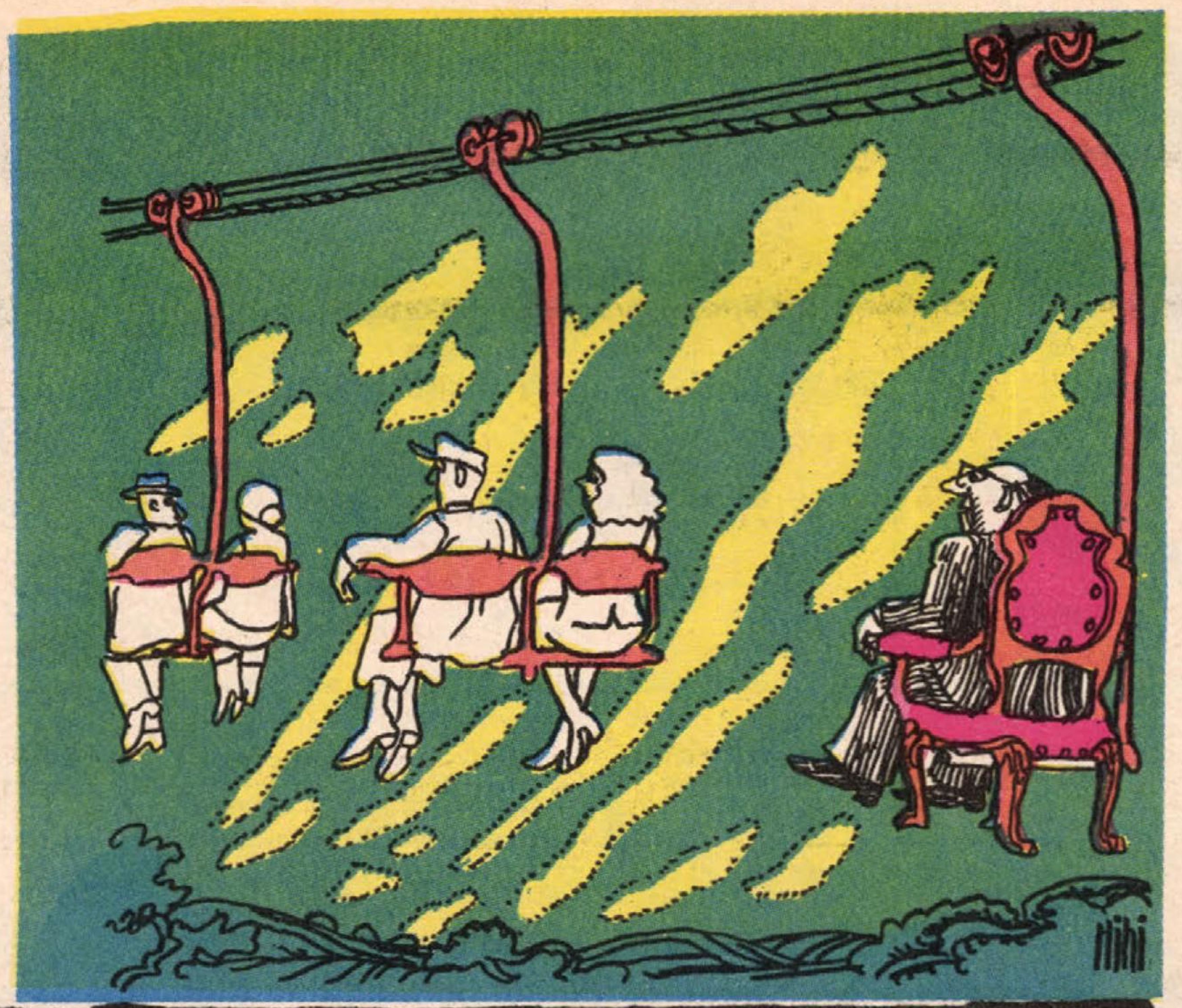

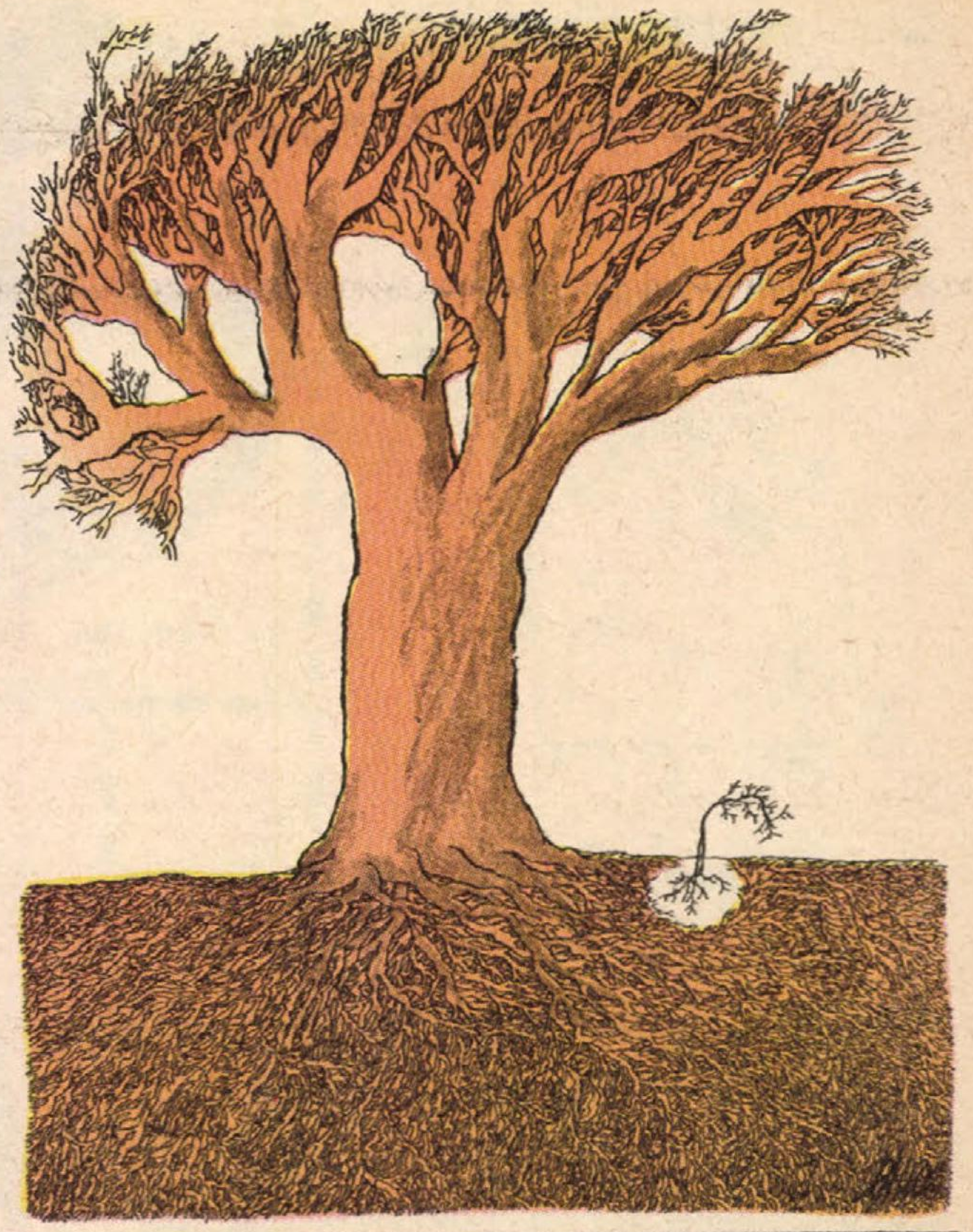
KISPESTI UTAK

– Kereshetne egy kis pénzt a tanács, ha eladná az útjainkat külföldi autógyárak részére próbaútnak . . .

HEGEDŰS
DALOS
SZŰR-SZABÓ
SAJDIK
VÁRNAI
FÜLÖP
BRENNER

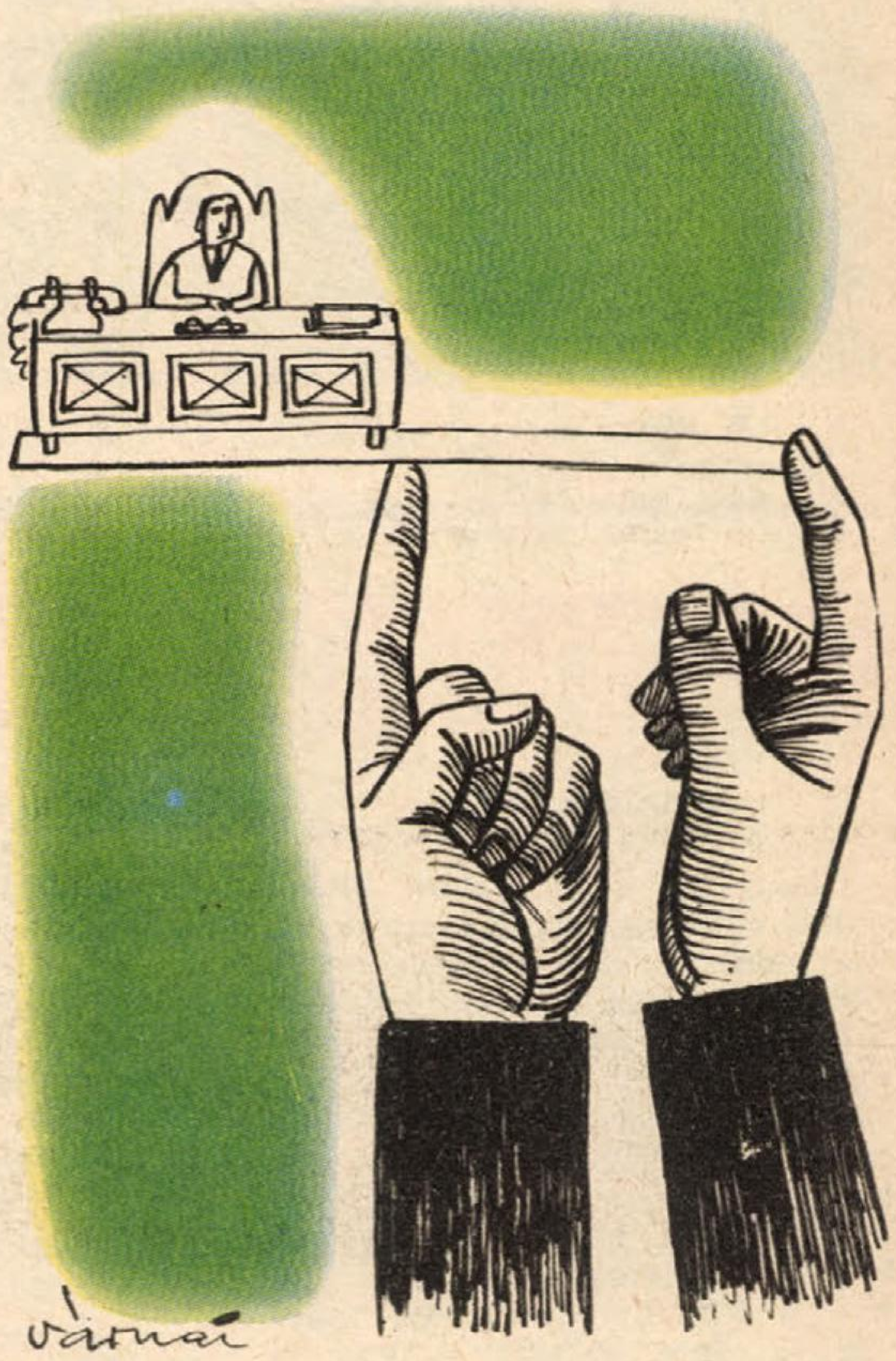
Pozíció

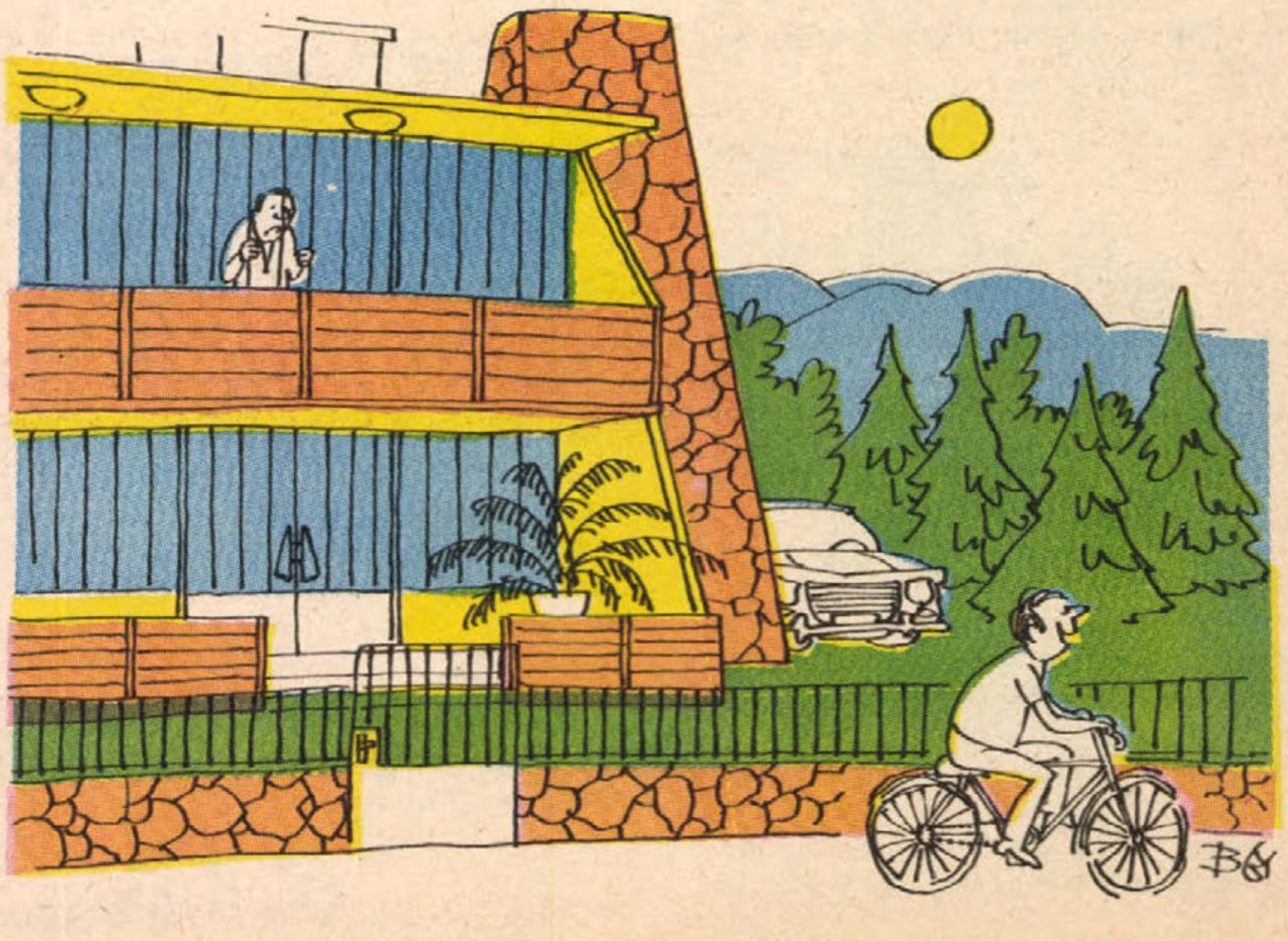

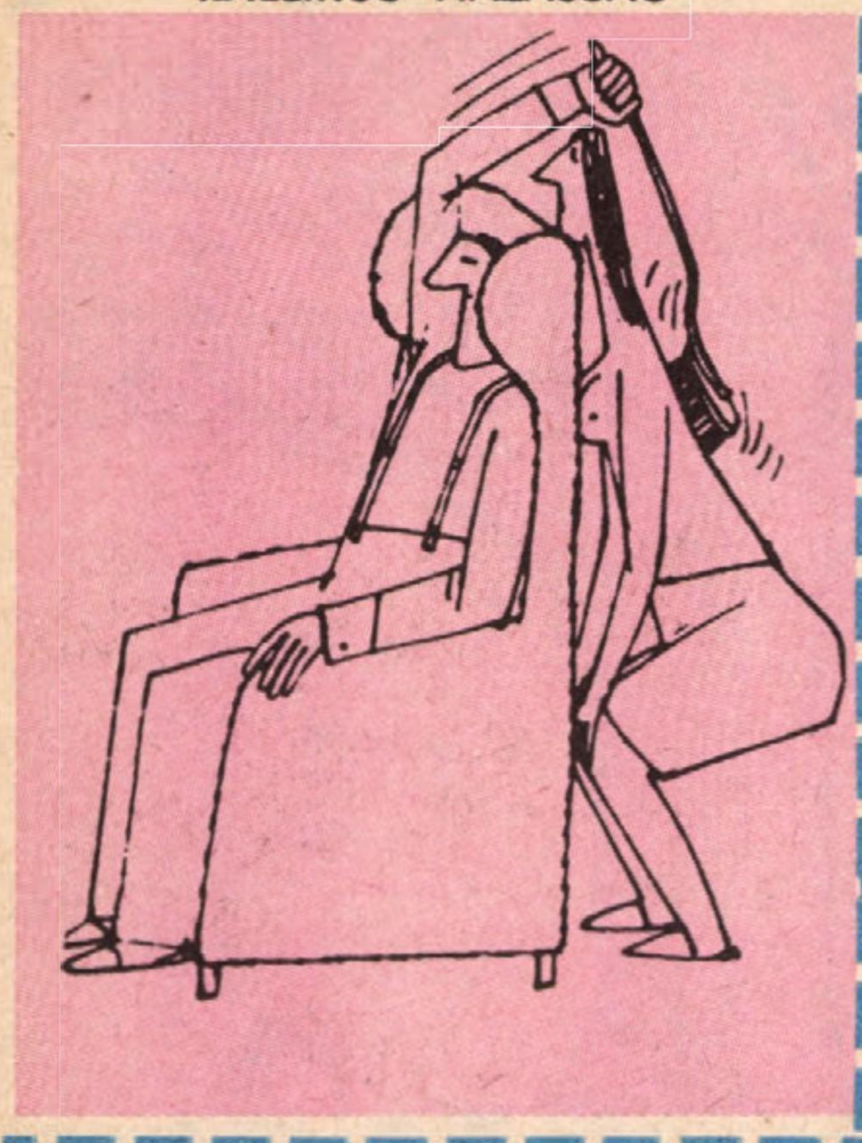

IMPORT HUMOR

(A BERLINI „EULENSPIEGEL” HASÁBJAIRÓL)

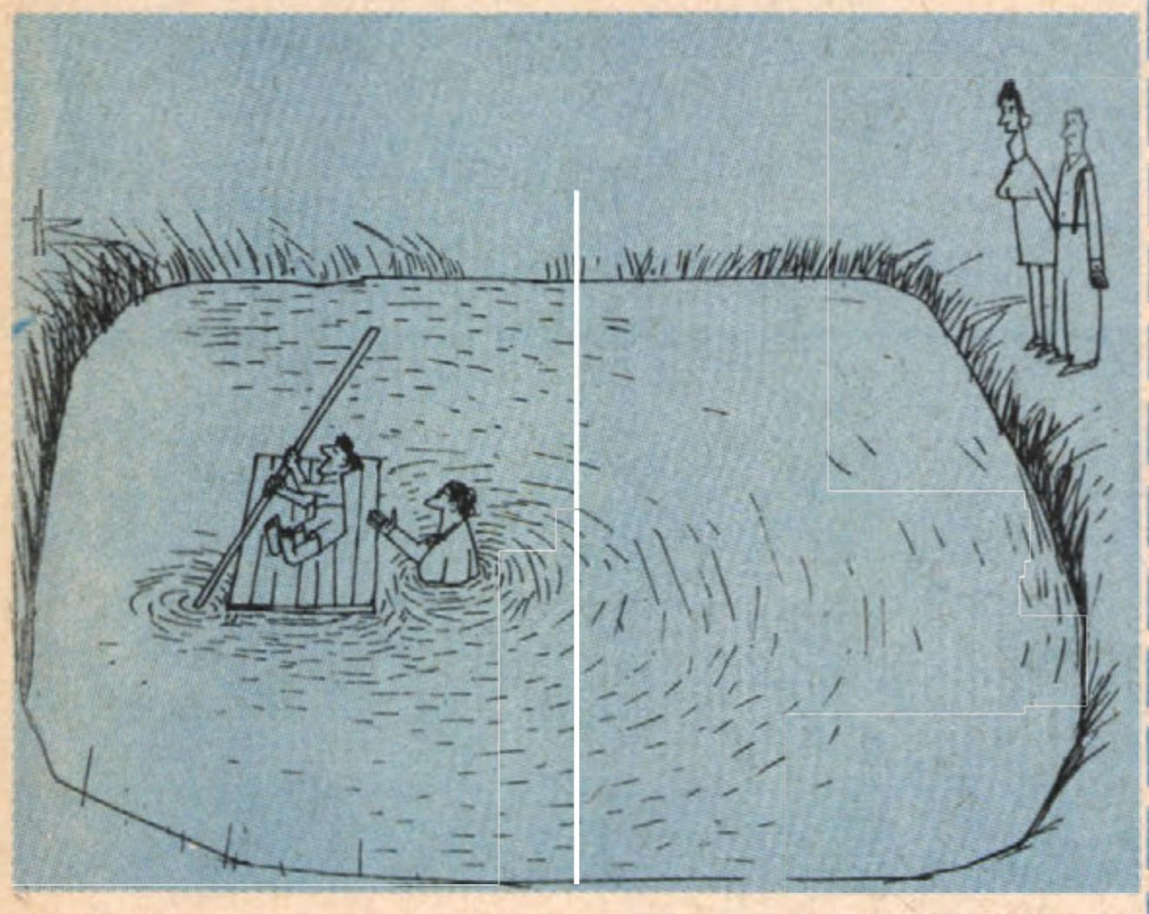
IDILLIKUS HÁZASSÁG

AZ ELSŐ ÉVA

ELKÉNYEZTETETT GYEREK

– A nagymami egy puszit akar adni a születésnapod alkalmából...

ABSZOLÚT TRÓFEA

EMLÉKFOTÓ

SZTÁROK HUMORA

JEAN GABIN

Gabin ma már a film klasszikus művészei közé tartozik. A hatvankilenc éves művész egyik filmjét a másik után forgatja. Van egy kis háza, ami tele van képzőművészeti ritkaságokkal, de szivesen vásárolja mai festők műveit is. Egyik nap megvásárolja a „Napkelte” című olajfestményt. Este baráti társaságban büszkén mutogatja. Charles Vanel, a kiváló filmszínész nézinézi a képet, csóválja a fejét és Gabinhoz fordulva így szól: „Ez »Napnyugta«!” „Hogy-hogy?” — kérdi Gabin. — „Éppen úgy lehet napkelte is.” „Persze, lehetne” — mondja Vanel — „de ismerem a festőt, ilyen korán sosem kel fel...”

HILDEGARD KNEF

Legnagyobb sikerét a nálunk is bemutatott „A gyilkosok köztünk vannak” c. filmben aratta. A népszerű német filmszínésznő állandó vendége a francia, olasz, angol stúdióknak. Gyakran előfordul, hogy egy színész, amikor a szerződést aláírja, nem olvassa el pontosan a szerződést, s nem veszi észre, hogy a szóbeli megállapodástól eltérő kötelezettséget is vállal. Hildegard Knef óvatos. Amikor legutóbb Amerikában szerepelt, négyheti szereplésre kapott ajánlatot egy bostoni színigazgatótól táviraton keresztül.

— Kérem, közölje gázsiigényét. Stop. Mr. Benson.

— 2000 dollár. Stop. — volt Knef viszontválasza.

— Élvezettel elfogadom. Stop. Mr. Benson.

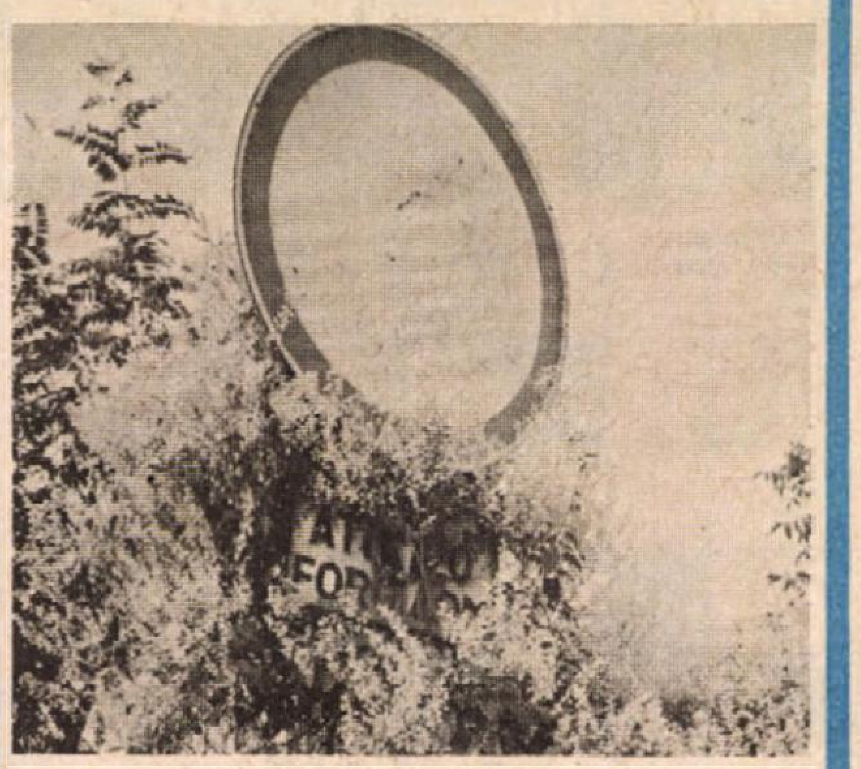
— 2000 dollár fellépésért. Stop. Élvezet nélkül. Stop. — válaszolta az óvatos Hildegard Knef.

JOHANNES HEESTERS

Johannes Heesters, a holland származású német énekes — színész nemrégiben lakást változtatott, s az építéssel megbízott mérnök sok mindent nem teljesített az eredeti megállapodásból. Az építészmérnök kénytelen volt elismerni a fogyatékosságokat, de kijelentette, hogy a legközelebbi renoválásnál mindent rendbehoz. Átnyújtotta a számláját és Heesters szó nélkül kiállított egy csekket a kért összegről. Az építész ránézett a csekkre és megszólalt: „Hiányzik az aláírás.” „Ejnye, ejnye” — mondta Heesters — „én is elfelejtettem valamit! Na, nem baj, majd a legközelebbi renoválásnál pótolni fogom.”

(Összegyűjtötte: **Pánczél György**)

TÜCSÖK és BOGÁR

Szép, virágos Veszprém!
(A túlburjánzó útjelző táblát fotózta Kristóf László)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsökbogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Ez érthető. Mi is dühöngünk és utálkozunk, valahányszor észrevesszük, hogy hat ujj van a jobbkezünkön!
(A Magyar Ifjúság c. lapból nyírta Sági Károly)

FÜRDOSAPKA „Zuzka"

Ezek a feljedzések szerint hasznalható a haj bevas gumi sapka.

1. Legnagyob vigyazatal legyünk a sapkanak a feltévesnél dugjuk a sapkaba a kezünket és övatosan szejelhuzuk és vigyazva feltegyük a fejünkre. Nehüzuk a sapkat feleslegesen szet tepjuk ahol a hajbevanvara föleg a körmétlene tepje.
2. Netedye feleslegesen a napra a sapkat mert artnéki anapsügara és evel meggyörsitja a gumi öregséget.
3. A Fürdés utan a sapkat mosameg tiszta vizbe hogyeltüntese a némejik artalmas anyagokat példaul kaucsuk mérget.
4. Megszaritas útan a sapka haját fésüvel gyengén ovatosan atfésülni és ezel megkapja visa a saját göndörségét.
5. Nem hasznalja sokaj idöjig a sapkat tegye elszaraz és hüvöshejre és nehajcsa ösze.

Ezeka figyelmesztetés szerint fogja hasznalni bizunkbene hogy a hajbevarasos sapka megelegedésevel befogvalni a sajat reszeso.
Mive a reklamaciöt iletti mehanikus megsértesèver. (pel) beszakitasaval és ahez hasonloval nemlesz elintézve. A sapka többszinbevan gyartva ésstöbszin.
Haj amyalatba és az 3 nagysagba 1 (SZ) legkiseb gyerek.
2–3 (Sz) Rendes nöí es ezert kérjen afeje nagysaga szerint Klaszikus egyesszamu: 739 – 834.

Made in Czechoslovakia

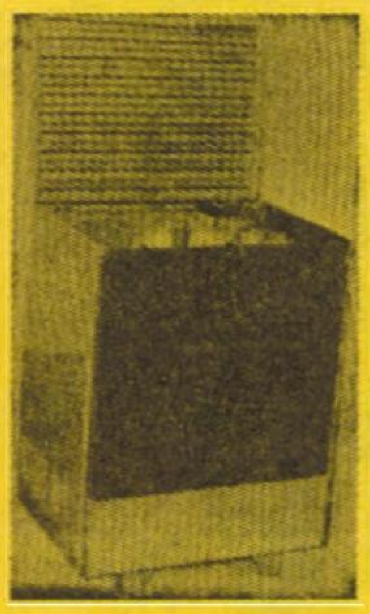
ODĚVA, výrobní družstvo
Třebíč, Jihlavská brána 1

Ez azért már túlzás!

(A kitűnő minőségű fürdősapka magyar nyelvű (?) használati utasítását beküldte dr. Fülep Ferencné)

Még egy hétig vásárolhat 10 százalék OTP-előleggel

olalykályhát!

Akkor már logikusabb lenne így írni: olalykájhát
(A Somogyi Néplapból ollózta Temesi Rita, kaposvári olvasónk)

Aktfotó

A Mindenre Képes Hetilap főszerkesztői szobájában izgatottan kotorászott aktatáskájában a kezdő fotoriporter.

— Mi lesz már, fiatalember? Nem találja a képeket? — dobolt ujjaival idegesen Longobárd Pál főszerkesztő.

— Megvan! — kiáltott most megkönnyebbülten a fotós és egy köteg nyers képet szórt a főnöke elé. Longobárd csak néhány pillanatig tanulmányozta a felvételeket, aztán dühtől céklavörösen az asztalra vágta a fotókat.:

— Maga megbolondult! A jövő heti számunkhoz blickfangos címlap portrékat kértem. Olyan fotó kell nekem, amelynek láttán az olvasó ész nélkül kap a pénztárcájához és azonnal megveszi a lapot. Ragyogó fiatal nők képét vártam, s mit hozott helyettük? Nézzük csak: özvegy Schnollwasser Timótné, a Klauzál téren örül a késő őszi napsugaraknak. Legalább hetven esztendős és elöl hiányzik a foga. A másik kép: Spét Alajos nyugdíjas kefekötő kisiparos fél kiló vöröshagymát vásárol egy zöldségüzletben. Mondja meg őszintén kit érdekel ez?

Harántai félszegen meghajolt:

— Arra gondoltam, hogy néha eltekinthetnénk a sablontól, a megszokottól. Egy karakter felvétel is lehet vonzó...

— Nem kérek semmiféle karaktert! Gyönyörű fiatal nőt kérek a címlapra! És igyekezzen, mert holnap lapzárta! Volt szerencsém! — harsogta bosszúsan Longobárd, és belebújt az előtte heverő kéziratokba.

*

Harántai, vállán a nagy teljesítményű fényképezőgéppel szédelegve állt a Körúton. Egymás után vonultak el előtte a szebbnél-szebb fiatal nők, de a kicsit gátlásos fiatalember egyiket sem merte leszólítani. Az óra mutatója viszont szélsebesen forgott. Végül is Harántai így szólt magához: „Ha a következő csinos nőnek nem szólok, gyáva, utolsó alak vagyok és megérdemlem, hogy kirúgjanak a laptól!" Ez a fogadkozás végre bátorságot adott neki, és amikor egy kreol bőrű, bronzvörös hajú, miniszoknyás fiatal lány haladt el, mellette, Harántai elszántan odaköszönt:

— Csókolom a kezét!

— Nem hiszem, hogy ismernénk egymást — mondta cseppet sem barátságtalanul a bájos teremtés.

Harántainak egyszerre nagyon melege lett:

— Könyörgök, ne értsen félre! Nagy bajban vagyok. Csak maga segíthet rajtam. Legkésőbb holnap reggel nyolcra be kell vinnem a főnökömnek a magáról készített fotókat. Természetesen a címlapra kerül.

A lány felhúzta apró pisze orrát és gúnyosan felkacagott:

— Nincs valami jobb szövege? Ez már elavult! És betéve tudom: fotóriporter vagyok, elintézem, hogy címlapra kerüljön. A felvételeket természetesen kint a szabadban kell elkészíteni. Lehetőleg ott, ahol a madár sem jár. Ugye akt-képet kell csinálnia rólam, bár a címlapra csak az arcom kerül. De így valahogy az egész felvétel oldottabb, természetesebb lesz. Kedves fotóriporter úr, épp eleget olvastam az újságokban az ilyen alakokról, akik visszaélnek a nők hiszékenységével!

Harántai kétségbesetten, remegő kézzel nyúlt a belső zsebébe:

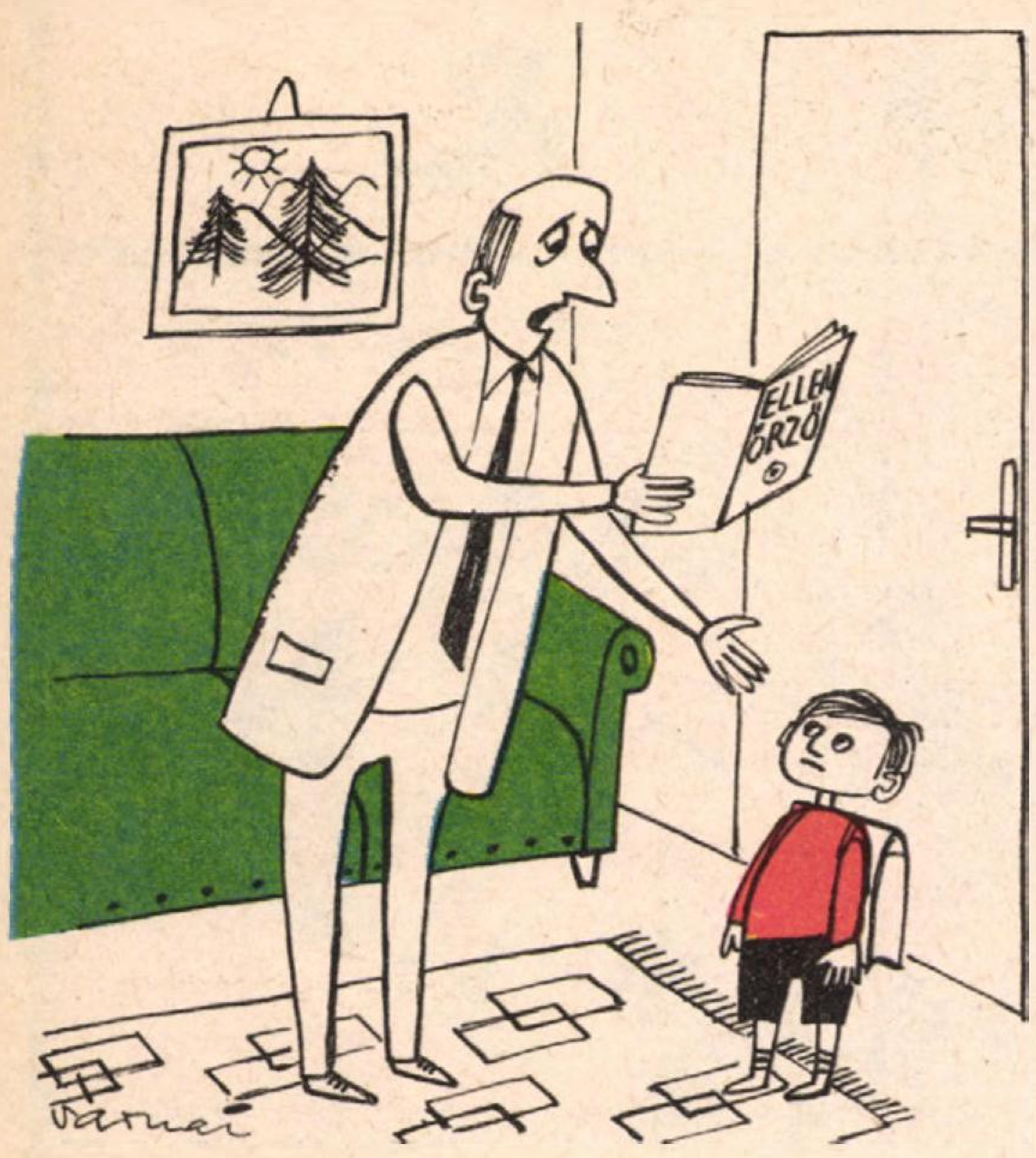
— Esküszöm, hogy én igazi fotóriporter vagyok! Megmutatom az igazolványomat. Parancsoljon...

— Ugyan, hagyja ezt. És hagyjuk ezt a témát. Magának semmi szüksége az ilyen trükkökre, ha meg akar ismerkedni egy lánnyal. Egészen jóképű srác. Megmondom őszintén: tetszik nekem. Egyébként Éva vagyok! Ha akarja, most elmehetünk egy moziba, vagy táncolni egy ötórai teára. Belém is karolhat, de címlapról többet egy szót sem! Nem szeretem, ha naív, ostoba lánynak néznek! Mehetünk! — mondta kedvesen, és forrón hozzásimult a fiúhoz. Harántain elektromos áram futott keresztül.

Lesz, ami lesz! — gondolta magában Harántai. — Ha a főnök nem fogadja el címlapfotónak özvegy Schnollwasser Timótnét, essen le a székről...

Galambos Szilveszter

DORGÁLÁS

– Szeretném tudni, hogyan lesz belőled atomtudós, ha óra alatt a padtársadat csipkeded?!

GÉPJAVÍTÁS

– Megvan a hiba!...

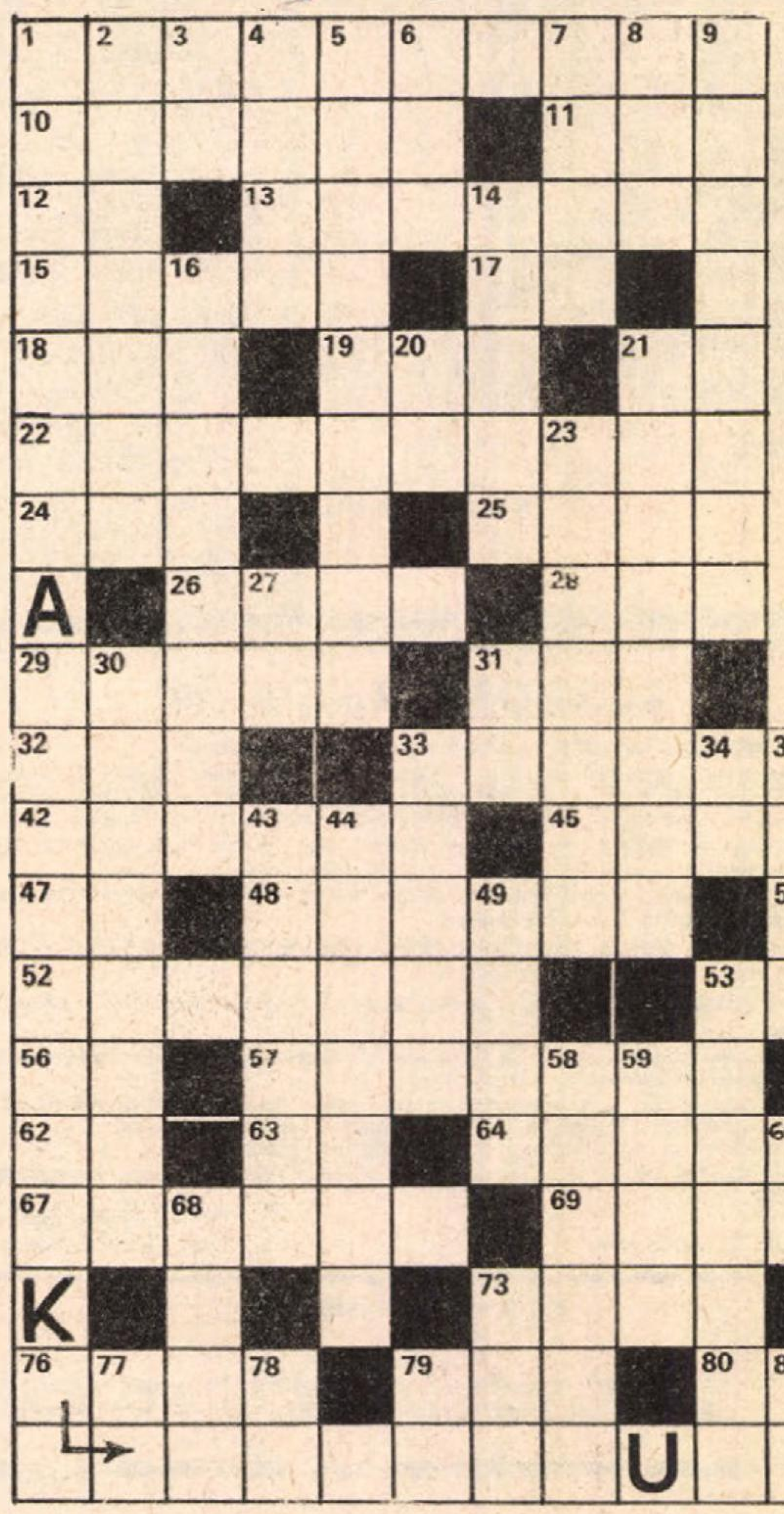
KITARTÓ ALPINISTA

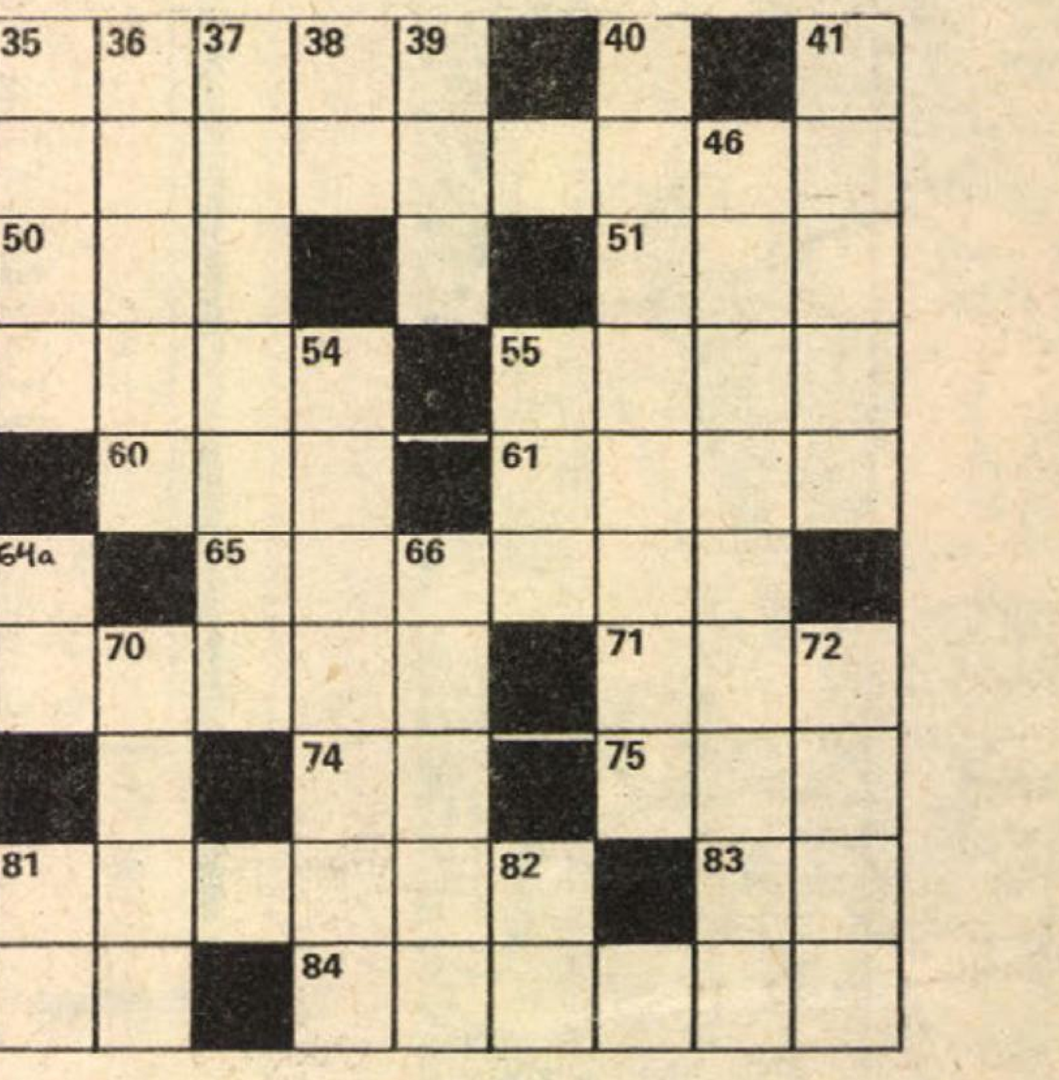

– Most jön a legnehezebb szakasz! Innen még mindig leestem...

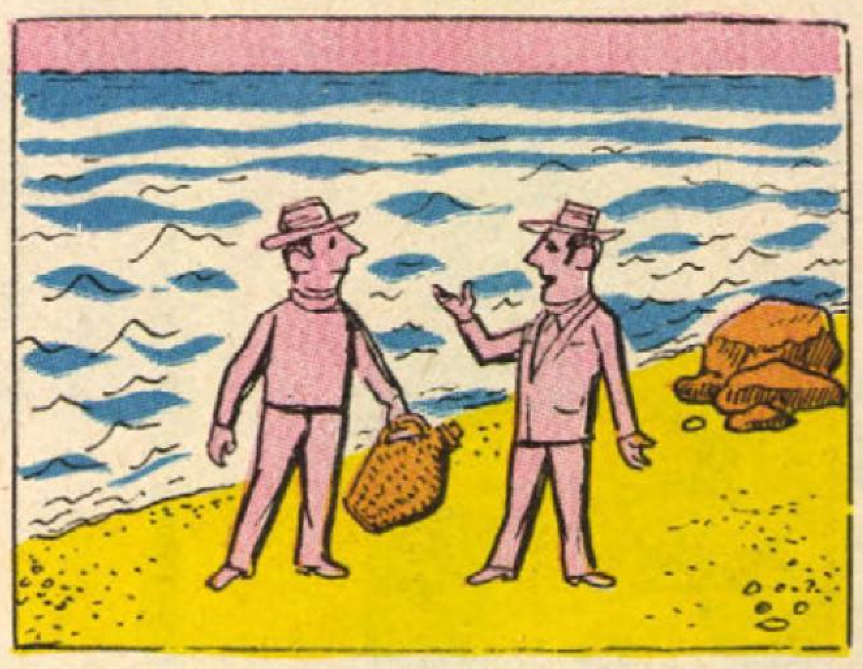
BÖLCS INTELEM

Magyar turisták sétálnak a tengerparton. Egyikük egy demizsont vesz elő és megtölti tengervízzel. — Emlékül viszem haza, Pestre... — mondja a többieknek, akik közül valaki megkérdi: — Remélem, nem töltötte tele az üveget? — Mért ne töltöttem volna tele? — felel kérdéssel a kérdésre az illető. — Függőleges 1. — ez a válasz, melyet október 15-ig kell beküldeni kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

BÖLCS INTELEM

— *Függőleges 1.*

VÍZSZINTES

1. A legnagyobb hatású festőművészek egyike (1884—1920)
10. Szántja a földet
11. ...aban, a vasfejű
12. Helyhatározórag
13. Magyar költő (keresztneve: József)
15. Közlekedési eszköz
17. Talp alá való — hóban
18. Angol férfi keresztnév
19. Kellemetlen szag
21. Kettős mássalhangzó
22. Valamely tettünk okainak megvilágítása
24. ...king (kínai város)
25. Ravasz, agyafúrt fickó
26. Lóverseny-műszó
28. Ipari, kereskedelmi vállalat
29. Dohányos szelence népies neve
31. Kopasz
32. Erős kártyalap
33. Elszegényedett nemesembert jelentett egykor
42. Francia férfinév
45. Idősebb nő kissé népies megszólítása
47. Nem igazi
48. Afrikai nép
50. Időhatározó
51. R. E. R.
52. Folyó Afrikában
53. Harapásnyi étel
55. Nem öröme a diáknak
56. Y. S.
57. Híres görög asszony volt
60. E. S. Á.
61. Ádám és Éva lakhelye
62. M-mel az elején nagyon édes
63. Újabban egy mássalhangzónak számít
64. Sziget Nápoly közelében
65. Az emberi élet egyik feltétele
67. Fukarságukról nevezetesek
69. Orosz politikai kalandor, akit Juszupov gyilkolt meg (1916-ban)
71. Tagadószó
73. Vagy hal lesz belőle vagy — kaviár
74. Vallás röv.
75. Időhatározó
76. Város Csehszlovákiában
79. Török rang volt
80. Annak a völgynek a neve, ahonnan a leghíresebb ősember-lelet való
83. Igekötő
84. Kiváló színésznőnk (Éva)

FÜGGŐLEGES

2. Fúvós hangszer
3. Ellentétes kötőszó
4. A szivárványra is mondható
5. Az egységes Olaszország egyik megteremtője
6. Kábítószer
7. Mikszáth hőse
8. Egykor híres magyar operaénekes (Dávid)
9. Nem tartozik a nemes jellemvonások közé
14. Ráció — magyarul
16. Baljóslatú — közismert idegen szóval
20. Kerget
21. Az étel fontos tulajdonsága
23. Svájci város és üdülőhely
27. R. N.
30. Háremhölgy
31. Te — latinul
33. Feszes, szűk — németül
34. ...dalúzia
35. Nem tud beszélni
36. Zola keresztneve
37. „Magasabbá tesz"
38. S
39. Azonos betűk
40. Napóleon legnagyobb oroszországi csatájának színhelye
41. Halhatatlan angol költő
43. Kezéhez vér ... (ölt)
44. A Szovjetunió egyik népe
46. Híres, általánosan ismert
49. Külföldi légitársaság betűjele
53. Nagy mulatságok ideje
54. A Posta egyik intézménye
55. Átkelőhely
58. Békés megyei helyiség (cukorgyár)
59. A népgazdaság egyik pillére
64a. Az 59. függ. kezdete
66. Német nagybácsi
68. Vágószerszám
70. A kutya tevékenysége
72. Afrikai állam
73. Járom
77. Kettős mássalhangzó
78. A 16. függ. eleje
79. Azonos magánhangzók
81. ...ipso
82. R. M.

CSALÓDOTT GYERMEK

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Az van kiírva, hogy első osztály, és fapadok vannak benne."

100—100 forintot nyertek:

Schreck Istvánné 8582 Farkasgyepű, Petőfi u. 74.

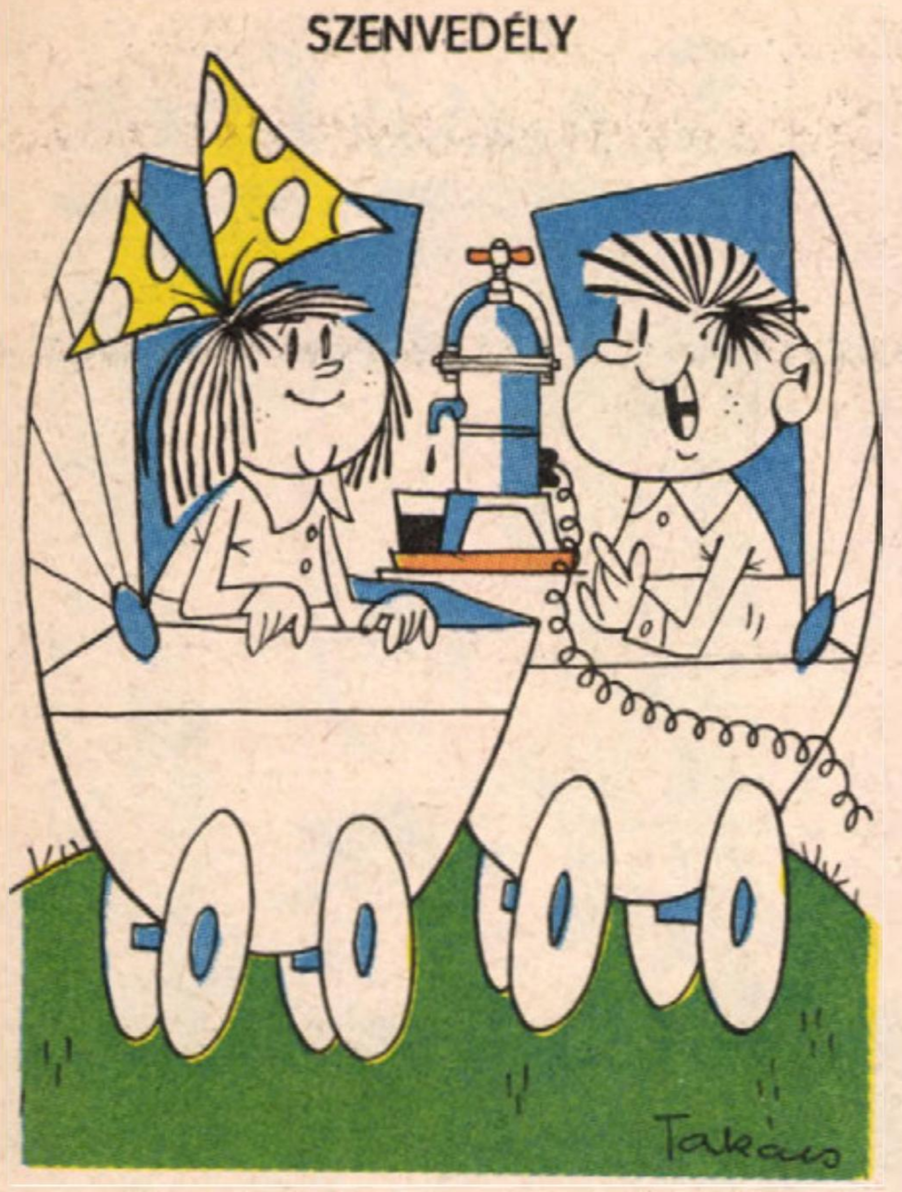
Horváth Edit 8196 Litér, Kund u. 100.

Nagy Imre 1132 Budapest, Visegrádi u. 51/c.

A nyereményeket postán küldjük el.

```
azvankiirvahogyelsö
molnárferenc benito
erat é ordo i pipás
rodosto remény katz
i iliasz láda körut
kivon tok le ai isá
a og b kipiszkál zl
,ősiség lea öklel y
északkelet amottan
szt jelenidő rothad
fiok skicc
arkansas i
po noé epo
azt ggg o
dsida i lm
oag thalia
k ro apafi
viadal won
annakbenne
```

SZENVEDÉLY

– Amióta leszoktam a cigizésről, azóta több kávét iszom!

CIVILIZÁCIÓS ÁRTALOM

Míg nem voltak toronyházak
S pengevékony közfalak,
Lakásonként minden család
Saját titkát tudta csak.
Ma – ha dráma vagy vígjáték
Hallatszik át pár falon:
Civilizációs ez az ártalom!

Amíg nem volt raffinált és
Modern konzerv-technika,
Rágtak őseink serényen,
Foggal nem volt sok hiba.
Ma az étel puha, már csak
A perecet rághatom...
Civilizációs ez az ártalom.

Amíg nem volt hordozható
Magnetofon, rádió,
Vízparton a szúnyog búgott,
Fák közt fütyült a rigó.
Most a zajban az vigasztal,
Ha a fülem fájlalom:
Civilizációs ez az ártalom.

Amíg nem volt tévé, addig
Szót is váltott a család.
Körülülték csivitelve
A ház fehér asztalát.
Ha most egymást meg se látjuk,
Csak a tévét „áldhatom".
Civilizációs ez az ártalom.

Hja, ha korunk civilizált,
Nyeljük le, mi vele jár:
Olykor mérget, olykor füstöt, –
Ez a jóra a felár.
Magamnak is, másoknak is
Vigasz lészen tán dalom:
Az ártalmat szidom, – ámde vállalom!

K. Tóth Lenke

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Postacím: 1977. Bp. Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Postacím: 1959. Bp. Telefon 343-100, •142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-41 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

GARANCIA NÉLKÜL

Angliában az „Oké Travels" utazási ügynökség újfajta társasutazást hirdetett. Címe: „A kísértetek nyomain". Az út hét napig tart, és résztvevői az angliai Durham és Northumberland grófságokban azokat az ősi kastélyokat látogatják meg, amelyekben a legszebb brit hagyományok szerint kísértet lakozik. A társasutazás résztvevői nappal alszanak, s a kijelölt célpontokat (négy kastély, egy nemesi udvarház, öt falusi templom, egy csatamező) éjszaka látogatják. Az iroda főnöknője, Myra Fellowes asszony kijelentette: „Szervezetünk nem garantálja a kísértetek megjelenését, de Angliának ez az a körzete, ahol egy hektárra a legtöbb kísértet jut."

És feltehetően ez az a társasutazás, amelyre a legtöbb unatkozó bolond jelentkezik.

A SZAKÉRTELEM BÉRE

Az Egyesült Államokban híressé vált Gábor-lányok mamája, Joli asszony előadókörútra indult. Arról tart szónoklatokat: hogyan kell gazdagon férjhez menni, s azután a gazdag férjet meg is tartani. (Szükség esetén felváltani egy másik gazdag férjjel.) Az amerikai lapok társasági rovatai nagy figyelemmel kísérik ezt a jelentős kulturális eseménysorozatot, és megállapították, hogy a szónok elsősorban leghíresebb lányának, Gábor Zsazsának tapasztalatait használja majd fel, akinek első amerikai férje tudvalevően a Hilton szállodatröszt ura volt, s azóta is csak milliomosoknak nyújtotta a kezét. Az első előadás megkezdését Joli asszony másik leánya, Éva azzal ünnepelte, hogy ötödször is férjhez ment, ezúttal a Fairchild repülőgépgyár főrészvényeséhez.

Lehet-e csodálni, hogy a New York Times szerint Joli asszonynak ezer dollárt kínálnak egy előadásáért?

„SZÉP ÚJ VILÁG"

Hirdetés a düsseldorfi Handelsblatt című lapból: „Most még több munkaerőt vásárolhat márkáért. Ez az asszony már 1 dollárért dolgozik az ön számára 8 órán keresztül, és sok száz ügyes barátnője vár önre. Sürgönycím: Haiti. „Harmadik Világ Beruházási Iroda"

Ez nem a harmadik világ — ez a nagyon régi.

FEJEK, FEJEK...

Münchenben egy árverésen 10 ezer nyugatnémet márkát fizetett valaki Hitler katonasapkájáért. A sapkát egy amerikai tiszt zsákmányolta, akinek nevét titokban tartják, s aki pénzzavarba jutván úgy vélte: Münchenben kapja meg a tökfödőért a legmagasabb árat. Igaza volt. Az árverés vezetősége, sajnos, annak a személynek a nevét is titokban tartja, aki a sapkát megvásárolta.

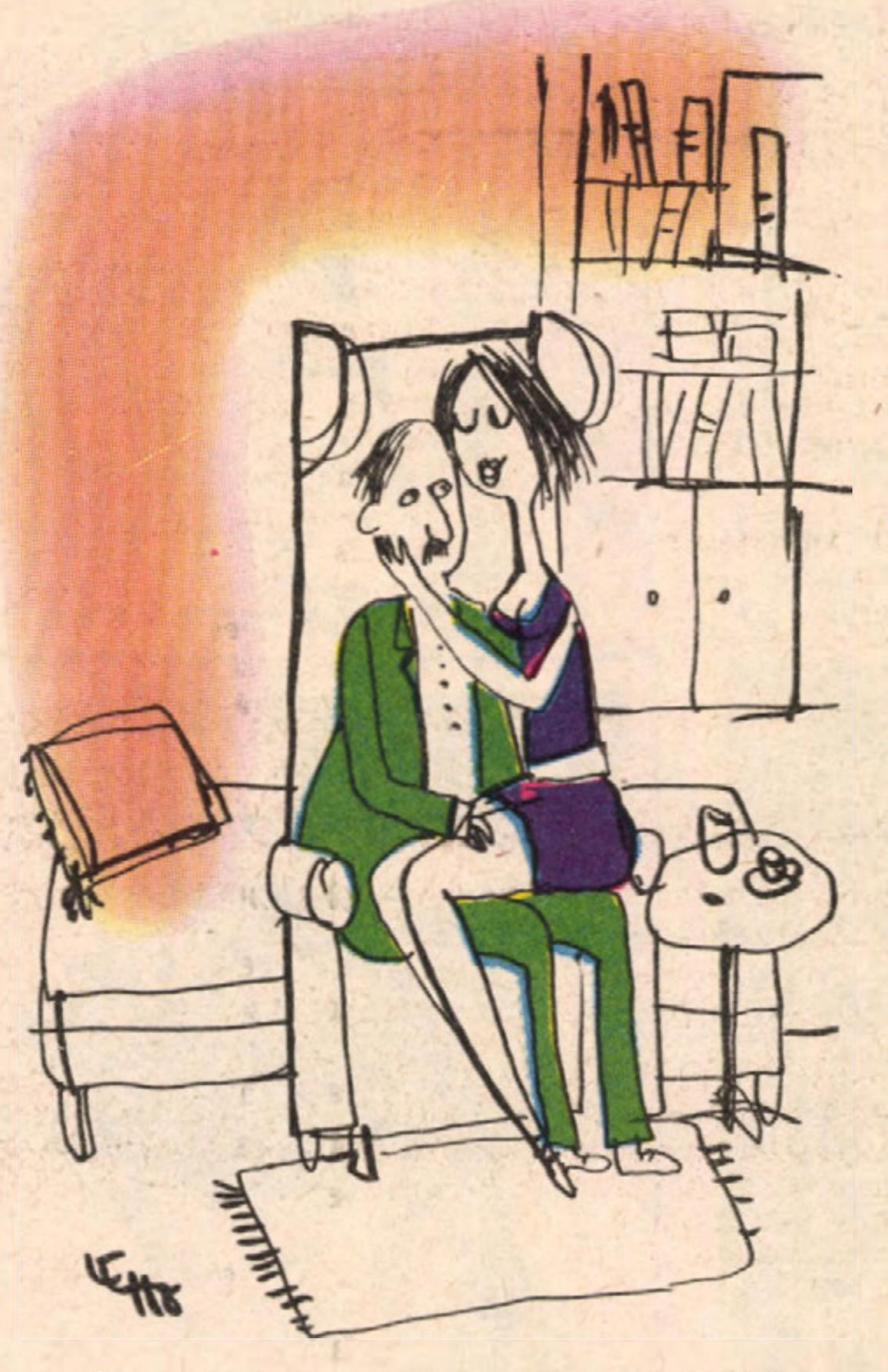
Pedig mindkét fejet érdemes lett volna látni.

BŰN ÉS BŰNHŐDÉS

A Watergate-botrányban szereplő személyek karrierje ugyan derékbatört, anyagi nehézségekkel azonban eddig még egyikük sem találkozott. Most érkezett az első jelentés arról, hogy a Watergate-ügy egyik szereplője, bizonyos Frank Wills igen nehéz anyagi helyzetben van. Immár két hónapja heti 65 dolláros munkanélküli segélyből él. A Washington Post munkatársának így nyilatkozott: „Mindenütt kerestem már állást, de sehol sem akarnak felvenni. Nem tudom, nem figyelmeztette-e őket felülről valaki, hogy ne adjanak nekem munkát."

Szó ami szó, Frank Wills valóban megérdemli, hogy bűnhődjék. Ő ugyanis a néger éjjeliőr, aki a Watergate-betörést annak idején felfedezte...

SZÉP FOGALMAZÁS

– Nem akarod a ma esti ágyazással a munkához való jogodat gyakorolni?

TRIBÜN

Clydell Castleman, a Boston Braves játékosa biztos fogyókúrát ajánl. Feltétlenül hatásos, ha az ember kizárólag banánon és kókuszdión él.

— A majmok is ezt fogyasztják — mondja. — És látott-e már valaki kövér majmot?

Hans Frischknecht, a veterán távfutó nemrég nyerte tizennegyedik mezei bajnokságát Svájcban.

— Rég abbahagytam volna — nyilatkozott kesernyésen —, de már egyhetes kihagyás után pokoli fájdalmak jönnek rám. Reuma... isiász... Ha nem akarok beleőrülni, futnom kell.

Ezt nevezik a sakkban lépéskényszernek?

A Boca Juniors pártoló tagjai általában féláron mehetnek be a klub mérkőzéseire. Legutóbb azonban két hétig teljes árat kellett fizetniük a jegyért. A szövetség rendeletére. Büntetésből. Az egyik hazai meccsen ugyanis — ki hallott még ilyet? — pikáns dalocskákat énekeltek.

Hányszoros árat kellene fizetniük a Népstadionban?

***

Cali, pólómeccs egy nyílt-vízi medencében. Egyszerre megszólal az egyik játékos. Azt mondja a ráakaszkodó ellenfélnek:

— Mond csak, te harapdálsz itt engem?

— Én? Én aztán nem.

Leeresztik a vizet, egy ifjú alligátort találnak a medencében. De akkor már több játékos vérzik. A hivatlan vendéget eltávolítják. Az ügy érdekessége: ifjú alligátorok ritkán támadják meg az embert. Ez kivételesen értelmes példány lehetett. Megtanulta a pólósoktól.

Tót Gyula:

Változatok egy témára

